ZSKSS

TISKOVINA
Poštnina plačana pri
pošti 1102 Ljubljana
12
/08

skavtič

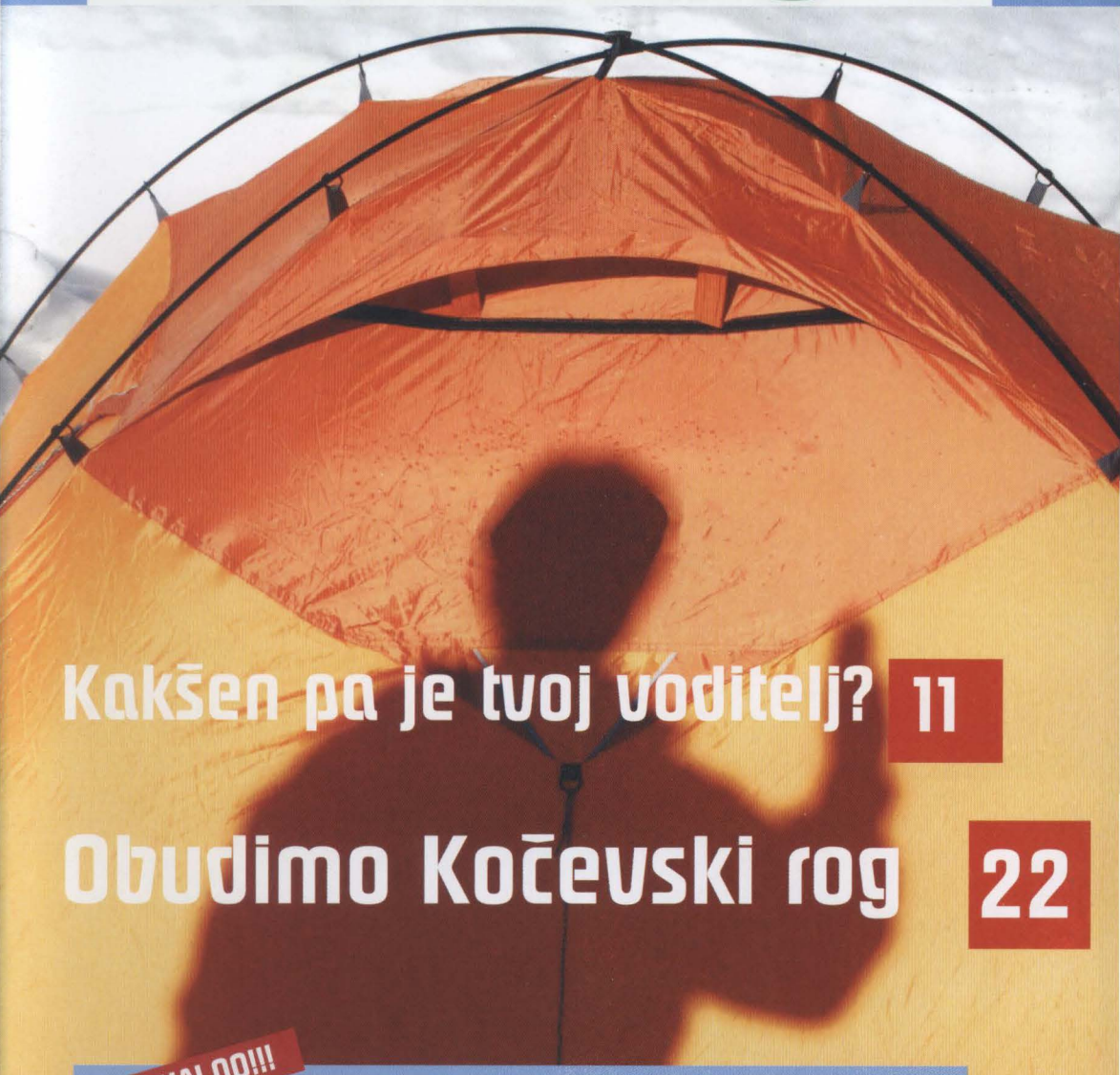

Kakšen pa je tvoj voditelj? 11

Obudimo Kočevski rog 22

AKTUALNO!!!

Nekaj ti manjka

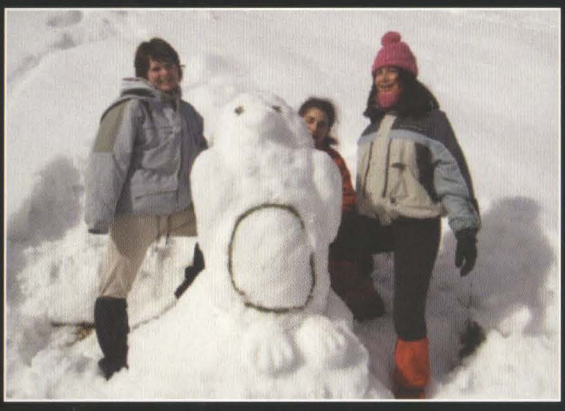

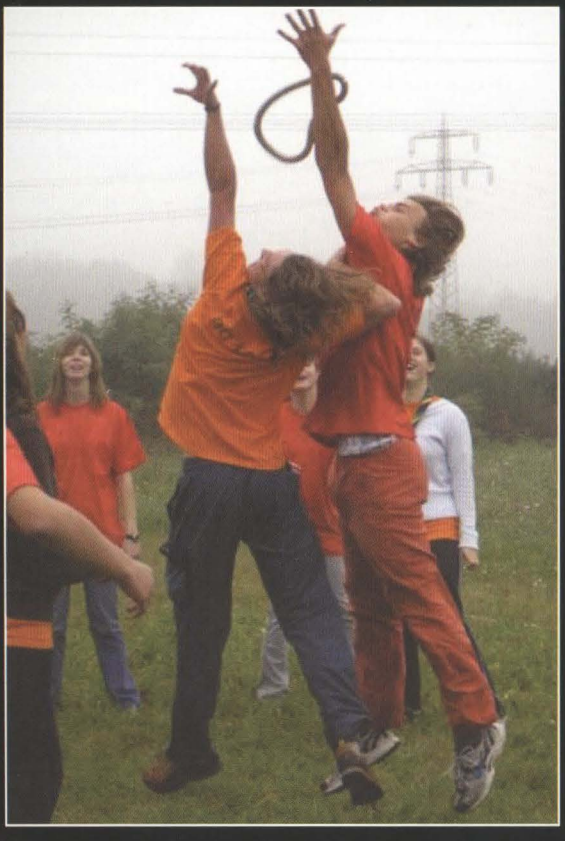

uvodnik in kazalo

Lisica je rekla Malemu princu: *»Kdor hoče videti, mora gledati s srcem. Bistvo je očem nevidno. Zaradi časa, ki si ji ga žrtvoval, je tvoja vrtnica tako dragocena ... Odgovoren si za svojo vrtnico.«*

Odgovoren si za vezi, ki jih spletaš z ljudmi okoli sebe, in odgovoren si, da si za prijatelje vzameš čas. Naj se tvoj letošnji plamen iz votline Jezusovega rojstva prižiga v srečanju z drugimi ter naj sveti in prinaša mir.

Irena Mrak, Radovedni kenguru, Nova Gorica 1

Pa lepe in blagoslovljene praznike ti želi uredništvo Skavtiča!

KAZALO

UVODNIK IN KAZALO	3
DUHOVNA MISEL	4
AKTUALNO	5
VOLČIČI IN VOLKULJICE	6
IZVIDNIK IN VODNICE	10
POPOTNIKI IN POPOTNICE	13
VODITELJI	17
ZBOKSS	20
OKOLJSKI KOTIČEK	21
PUV	24
DOGODKANJE	25
SZSO	28
MEDO	29
MINEŠTRA	30
SKAVT PETER	32

ZSKSS

Tiskovino Skavtič izdaja Združenje slovenskih katoliških skavtinj in skavtov

sofinancirajo Ministrstvo za okolje in prostor, Ministrstvo za šolstvo in šport ter Urad RS za mladino

Ulica Janeza Pavla II. 13, SI-1000 Ljubljana, tel: 01/433 21 30, GSM: 031/210 944, 040/429 456

Glavna urednica:
Irena Mrak

Uredniki:
Ana Grasselli, Bena Briški, Julija Remenik, Katarina Bevc, Ana Grahor, Tamara Stražar, Teja Černe, Dunja Kovačič, Jaka Matičič, Štefan Kegljevič, Urška Mali, Urška Kete, Urška Kobe

Lektorji:
Teja Mirtič, Luka Pavlin, Mirjam Danilovič, Anita Pernuš, Tjaša Brinovec, Darja Lušina, Barbara Tome

Ilustratorji:
Viktor Höchtl, Ana Močnik, Urša Skornšek

Tehnični urednik:
Jernej Kovač

Prelom:
Urban Čepon
Iztok Umek

Tisk:
Tiskarna Povše

E-pošta:
skavtic@skavt.net

Internetna stran:
http://skavtic.skavt.net

Naklada: 3700 izvodov
Cena: 1,25€
Letna naročnina: 5,22€
Letnik: 12/5

Tvoje pohvale, kritike, pripombe in predloge, sprejemamo na e-naslov in naslov ZSKSS. Veselimo se tvojega odziva. Tudi zaradi njega lahko postane Skavtič boljši.

Ali je kateri mesec bolj človeški kot december? Vsa ta obdarovanja, od Miklavža do Božička in še novoletna: vse lepe besede ob božičnih praznikih in voščila ob novem letu ... **Pa je v resnici vse tako lepo? Ali si v resnici vzamemo čas za drugega, za človeka? Ali nas tekanje od trgovine do trgovine v resnici zbližuje med seboj? Ali so prazniki v resnici pogojeni s številom daril in lepih besed, ki so nam podarjene? Ali v tem adventno-predbožičnem vrvežu sploh še uspemo prisluhniti in slediti svojim pričakovanjem in željam?**

Morda bi morali preiti k bistvu. Jezus sam nam je pokazal, kaj pomeni praznovati, kaj pomeni biti blizu. Za nas je namreč postal človek. On, Bog, je za nas postal nebogljen otrok. Otrok, ki ga lahko vzamemo v naročje in se mu šepetajoče dobrikamo. Jezus sam nam je torej pokazal, kako se približati drugemu in kako se pustiti približati. Sprejemati vse, samo zato, ker so ljudje, tako kot mi. In kako naj to naredimo? »Nič lažjega. Pojdi z mano,« bi rekel Melkijad.

Od ljudi za ljudi

Začni doma. (Uff, zakaj sem spraševal.) S starši se pogovori o prihajajočih praznikih, kaj bi bilo treba še pripraviti, kaj lahko prevzameš sam ... Sprejmi jih kot tiste, ki jim je mar zate in ti želijo najboljše, samo tega ne znajo vedno pokazati. Z brati in sestrami naredite načrt, kako boste še posebej razveselili starše. Tako se boste bolj povezali tudi med seboj. S sošolci in prijatelji se pogovorite o vaših odnosih do drugačnih, do drugih, do sebe, do praznovanja, do Boga. S skavti poiščite možnost, kako bi lahko v svoji okolici razveseljevali tudi manj opazne oziroma obstranske ljudi. Na tak način bo letošnje praznovanje gotovo bolj doživeto in polno, prazniki pa ne bodo prazni. Vsak pogled, vsaka roka, vsak nasmeh ostanejo v srcu in grejejo tudi v najbolj mrzlih dneh praznine. Kar je v srcu, ostane za vedno. Naj adventno pričakovanje božičnega dogodka izzove v nas odločenost, da želimo narediti nekaj več, da želimo narediti korak naprej v odnosu do ljudi, ki jih srečujemo na življenjski poti.

Ja, treba je biti bolj človek, bolj človeški, in to svojo človeškost pokazati tudi tistim, ki se obnašajo nečloveško, samo zato, ker so ljudje, tako kot mi.

Janez Papa, Vsestranski orel, Maribor 1

Murat & Jose
Od ljudi za ljudi

Izvajalec: Murat & Jose
Naslov: Od ljudi za ljudi
Album: V besedi je moč

Kaj je s tem svetom, da je tko razdeljen,
kao če nisi naš, pazi se, ker boš tepen.
Zakaj je važn, iz kje si al pa kako se pišeš,
kao če nam to ni všeč, je bolj, da jo takoj pobrišeš.
Pejd domov, go home al pa še kej druzga loh slišš
od ljudi, k mislijo da so več vredni k ti.
K mislijo, da je ta svet njihov in se bojijo
Vsega, kar je tuje in zganjajo ksenofobijo.
Ljudje hočjo boljši lajf, zato se selijo,
tko je zmeri blo in tko zmeri bo. A še veš,
kaj so skini nardil Belini, če mora on domov,
pokličmo tud vse Slovence k so v Argentini
in drgje, da se vrnejo pod Triglav, kjer Slovenci
živimo,
vidš, tvoja logika je mimo.
A misliš, da če enga udarš, da si kej dosegu,
glej, udarc se vrne in situacija se obrne.
A res ne vidš, da je prav, da sprejemaš vse ljudi
sam zato, k so ljudje tko k ti.
Vsi se rodimo, vsi mamo želje, upe, vsi
se bojimo, vsi mamo svoja veselja, vsi trpimo.
Zakaj živimo v sovraštvu, medtem k čas leti mimo
in na koncu koncev vsi zgubimo.
Moja družba se ne deli na naše in druge in jst
nazdravljam s prijatlji iz vseh republik bivše Juge.
Zapomn si, ni važn, iz kje nekdo prhaja,
edina stvar, k je važna, je, kaj mu v glavi dogaja.
Od tega je odvisn, al je out al je in, in to
misel bi rad zabil v tvojo glavo tko k klin.
Vem, kaj govorim, tuki rojen, tuki živim,
tuki vzgojen, slovenske matere sin.
Če hočeš stop z mano za besede iz teh stihov,
ker js bom stal za njimi dokler bom dihal.

Tole gre od ljudi za ljudi –
ne glede na to kje si, kaj s,i kdo si.
Tole gre od ljudi za ljudi – za vse ljudi.

Preveč negativnosti povsod okol mene,
k pogledam ljudi drug prot drugmu nastrojene.
Politična, verska in rasna nestrpnost,
sovraštvo, hinavščina in zahrbtnost.
Preveč se nosjo, za najbolše se majo,
izkažeš jim spoštovanje, pa ti vrnt ga ne znajo.
In drugi so taki, k v obraz se ti smejijo,
k pa obrneš jim hrbet, že o teb govorijo
raznorazne laži, sam da te podlačijo
fejst not v drek, po zobeh te vlačijo,
da bi sami izpadl boljši mogoče,
a postaja jim tesno in v glavi vroče.
Sovražijo vse okol sebe, a ne vejo zakaj,
tok zabredejo, ne morjo nazaj.
kva sploh majo od tega, da na tak način živijo,
razn to, da ustvarjajo negativno energijo
za vse, k so prpravleni, da kej nardijo,
kar smo zajebal, so ppravleni, da spremenijo.
Vsi delamo napake, dejmo jih popravt,
probimo to negativnost ustavt.

Tole gre od ljudi za ljudi –
ne glede na to kje si, kaj si, kdo si.
Tole gre od ljudi za ljudi – za vse ljudi.

Ni treba bit slep in krvav, da ostaneš, to kar si.
Vem, da bi rabu vse, kar si njemu dal, pa tega ni.
Zakaj bi se kogarkol bal, k drgačn se rodi.
Lohk da bi zate roko u ogenj dal, a pol bi bil tih?
Ni treba bit slep in krvav.
Vem, da bi rabu vse, kar si njemu dal.
Zakaj bi se kogarkol bal.
Lohk da bi zate roko u ogenj dal.

LMB

Danes je 4. december in jaz naj napišem članek o akciji LMB, ki bo ob izidu Skavtiča aktualen ... in to na tako temo, okoli katere se bo v teh dveh tednih še toliko zgodilo. Kaj naj vam sporočim? Saj ne, da vam v tem trenutku nimam kaj povedati. Prav nasprotno. Toliko je misli, napotkov, želja, potrebnih razlag in informacij ... ki ob vašem branju čez dva tedna ne bodo več aktualni ...

Kaj pa je tisto, kar je aktualno danes in bo ostalo aktualno?

Predstavljam si vse vas čez dobra dva tedna ... kako se v oranžnih srajcah pod toplimi bundami in z rutkami okrog vratu podite po vseh možnih kotičkih Slovenije. Kako prevažate v avtu ogenj in se jezite zaradi razlitega voska po sovoznikovem sedežu maminega avta, kako stopate pred župane in pred ostarele ženice v pozabljenih hišicah na robu vasi, kako si grejete mrzle roke na toplih stenah lanternice, kako potiskate kartice s poslanico v roke vsem, ki so v naglici pozabili, da ima LMB svoje sporočilo, kako se smejete nerodnemu Janu, ki si je spet osmodil prste, kako je Metka pritekla nazaj k vam po rokavice, ki jih je njena sestrica pozabila na pultu s svečami ...

Ja, predstavljam si vas med ljudmi. V stiku z ljudmi. In predstavljam si vas z nasmehom na obrazu in toplim pogledom! In vidim še večji nasmeh in toplejši pogled na obrazu tistega, ki mu luč prižigate ...

Drug drugemu si prižigamo luči.

To je to, kar šteje. To je to, kar je vredno omembe. In vse ostalo je odveč.

Drug drugemu si prižigamo luči. Drug drugemu smo luč.

Sem bila dovolj aktualna?

Rosana Hudej, Nežna volkulja, Ajdovščina-Šturje 1, koordinatorica LMB 2008

Pssst. Poslušaj. Ali slišiš? Praviš, da ne? Ti prišepnem? Jaz slišim, kako zrak kar prekipeva od lepih želja, prisrčnih voščil, veselja, zraven pa tudi malo diši po potici, cimetovih piškotih in čaju. Prazniki so tu! Pobrskaj po naših straneh Skavtiča, mogoče se najde kakšna dobra ideja, kaj lahko počneš v tem lepem zimskem času.
Želiva ti blagoslovljene božične praznike ter vse lepo v novem letu!

Bena Briški, Rahločutna puma, Ljubljana 3, in Julija Remenik, Zanesljiva netopirka, Mozirje 1

Čil brez kril

Čil včasih rad potuje tudi po tleh džungle, da sreča svoje prijatelje in izve, kaj je novega. Tokrat je srečal Želvo U, ki ga je naučila nekaj volčiču koristnih reči o prvi pomoči.

KAJ NAREDITI, KO TVOJEGA SOVOLČIČA, SOŠOLCA, SOSEDO, SESTRO NAPADE:

--> KRVAVITEV IZ NOSU?

Kdor krvavi iz nosu, naj sede, nagne glavo naprej in tišči nosnici skupaj. Na zadnji del vratu mu lahko položiš mrzel obkladek. Nekaj časa naj ne piha skozi nos, ker se krvavitev lahko ponovi.

--> KLOP?

Klopa je treba čim prej odstraniti. Poišči pomoč odraslega, ki ti bo pri tem pomagal. Klopa je treba prijeti čim bližje koži, najbolje s pinceto za prijemanje klopov, ki se jo kupi v lekarni. Potem ga vrtimo kot vijak z izvijačem, dokler ga ne odstranimo v celoti. **KLOPA NE SMEMO MAZATI Z OLJEM, SAJ SE ZAČNE DUŠITI IN PRI TEM V KRI ŠE HITREJE SPUSTI SNOVI, KI JIH IMA V SEBI, IN TAKO LAHKO PRENESE BOLEZEN NA ČLOVEKA.** Če se kasneje okoli mesta vboda pojavi večja rdečina, je potreben obisk pri zdravniku.

--> NOŽ?

Če je rana globoka in kri močno teče, krvavitev ustavimo s pritiskom na rano z gazo ali kosom blaga. **POIŠČEMO POMOČ ODRASLEGA, KI BO RANO RAZKUŽIL IN OBVEZAL TER, ČE JE TREBA, POŠKODOVANEGA ODPELJAL K ZDRAVNIKU.**

Če je rana površinska, odvečno kri popivnaš z gazo ali kosom blaga, potem jo spereš pod vodo in razkužiš. Nalepiš si še obliž, ki ga moraš zamenjati, preden začne razpadati na prstu. Ko rana ni več odprta in je povrhu krasta, obliža ne potrebuješ več.

Če pa želiš izvedeti še več o prvi pomoči, pa le povprašaj stare volkove. Z veseljem ti bodo pomagali.

Bena Briški, Rahločutna puma, Ljubljana 3

Hati na trati

Hati sedi na trati, tuhta in modruje o ... **DOBREM DELU.**
KAJ JE TO DOBRO DELO? Nekaj, kar si pojedel, pa je želodcu »dobro delo«? Mogoče slika, ki ti je tako všeč, da si jo obesiš na steno in ji praviš, da je »dobro delo«? Ali pa je to mogoče nekaj dobrega, kar storiš nekomu drugemu in mu s tem polepšaš dan?

Si želiš postati **PRAVI SKAVT**? Ti starejši skavti pravijo: »Lej ga, volčiča! Saj ta pa še ni pravi skavt!« **TO SE LAHKO SPREMENI!** Kako postaneš pravi skavt? To ni samo to, da obvladaš vse mogoče vozle, postavljanje šotora in bivakov, postavitev ognja in ostale veščine, ki jih znajo tvoji starejši skavtski bratje in sestre. Pravi skavt se poleg tega drži tudi skavtskih zakonov. Eden od njih pravi, da skavt pomaga bližnjemu in vsak dan naredi vsaj eno dobro delo.
Ne veš kje začeti? Vprašaj mamico ali očeta, če jima lahko pri čem pomagaš, ali pa bratcu, sestrici, dedku, babici, sošolcu, ki nima družbe ... in ko osrečiš nekoga drugega, s tem srečnejši postaneš tudi sam. Ne verjameš? Le poskusi, škoditi ne more!

Bena Briški, Rahločutna puma, Ljubljana 3

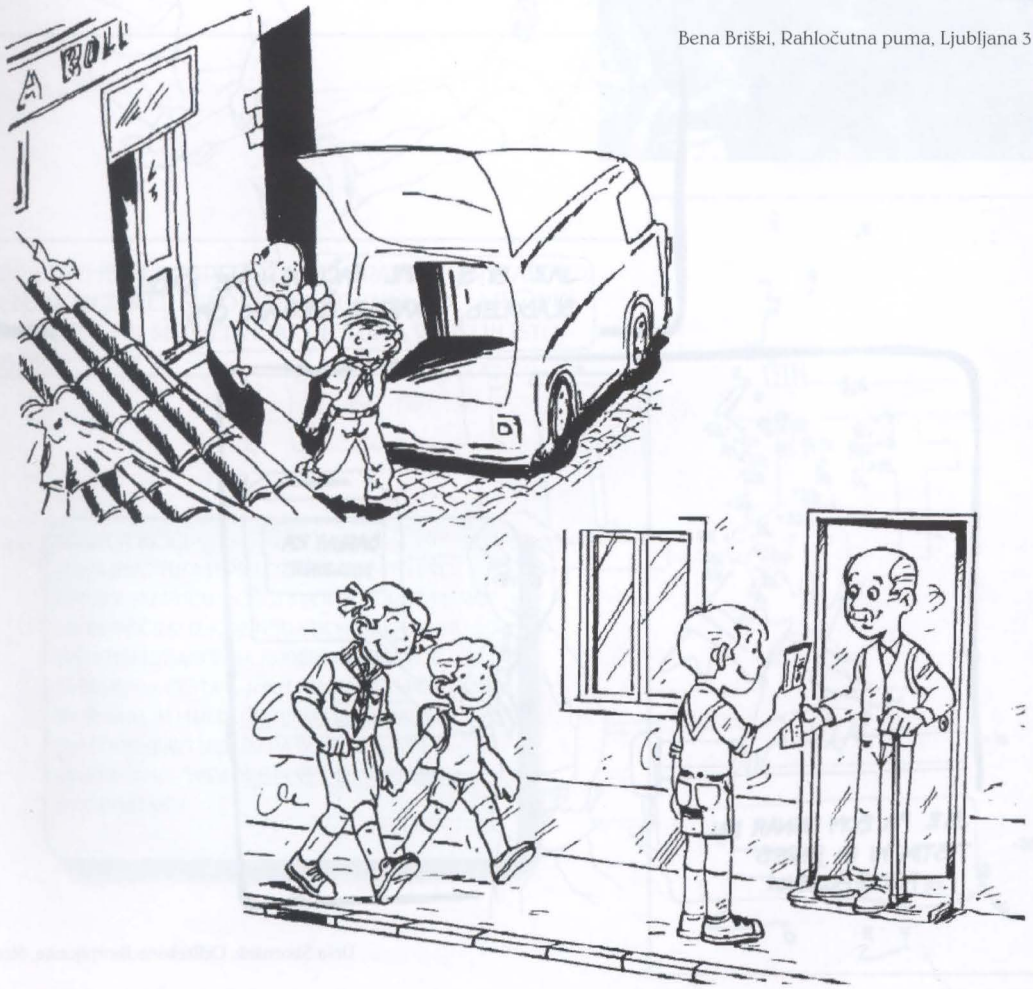

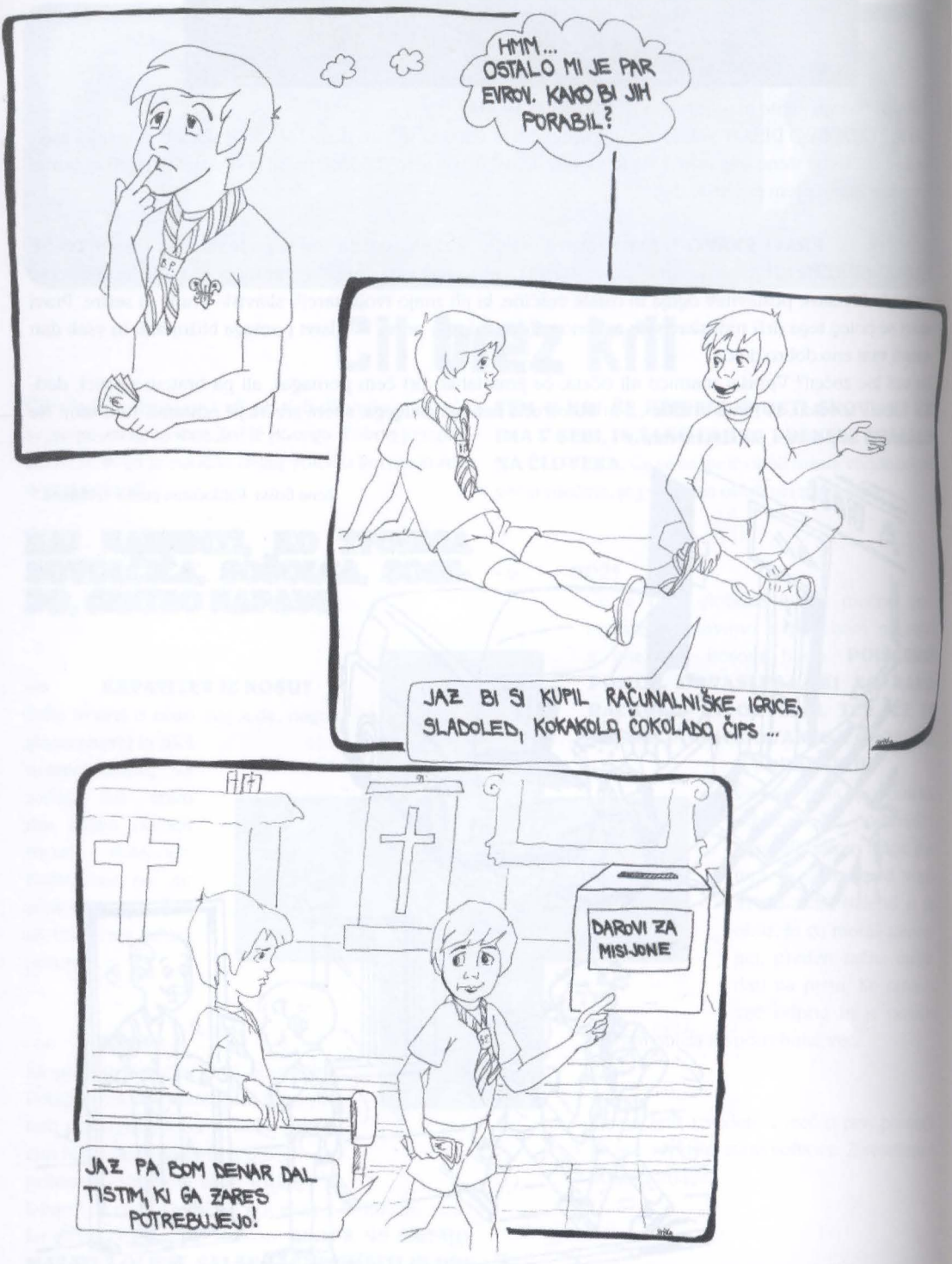

Urša Skornšek, Odštekana škorpijonka, Mozirje I

Iki v traf-iki

MÜRA JAM: REŠEVANJE HARRYJA POTTERJA

VSE SE JE ZAČELO V DVORANI, KO SMO SE RAZDELILI V RAZLIČNE SKUPINE. NATO SMO SE ODPRAVILI NA POT IN SE USTAVLJALI ZARADI RAZLIČNIH NALOG, KI SMO JIH OPRAVLJALI NA POSAMEZNI TOČKI. POT JE BILA ZELO DOLGA IN NE TAKO ZANIMIVA. NALOGE NISO BILE TAKO TEŽKE, SAJ SO BILA VPRAŠANJA ZELO LAHKA. PRI ENI IZMED NALOG SMO DOBILI LISTEK, NA KATEREM JE BIL NAPISAN UROK, KI NAM JE KASNEJE POMAGAL REŠITI HARRYJA POTTERJA. NEKATERI IZMED VOLČIČEV SO NAŠLI HARRYJA POTTERJA, KI SMO GA REŠILI Z UROKOM, A HARRY JE BIL ŠE VEDNO ZMEDEN.
VESELI SMO BILI, KER SMO GA REŠILI, A SMO SE HITRO VRNILI V DVORANO, KER JE BIL ŽE ČAS ZA MAŠO.

VOLČIČA JOŽE REPENŠEK IN URH ČRNIVŠEK, MOZIRJE 1

VERJETNO JE TA DOBRI MOŽ PRED KRATKIM OBISKAL TUDI TEBE. POVEŽI MED SEBOJ ŠTEVILKE (OD 1 DO ...) IN ČRKE (OD A DO ...) IN SE PREPRIČAJ, ČE IMAVA V MISLIH ISTO OSEBO.

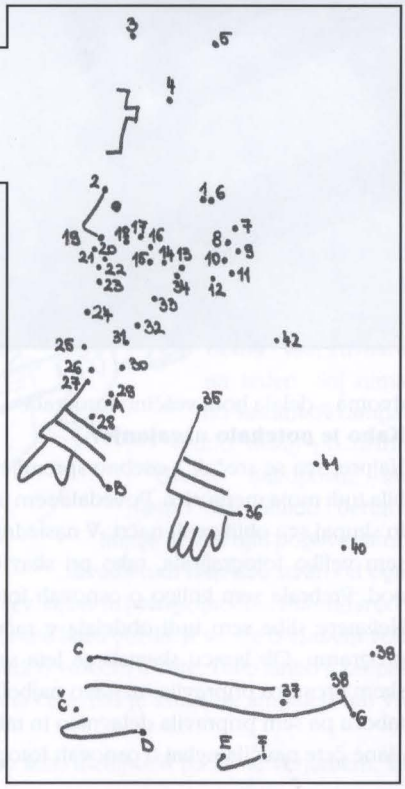

DRAGI VOLČIČ!
SEDAJ IMAŠ TUDI TI PRILOŽNOST PUSTITI SVOJ ODTIS V SKAVTIČU. POŠLJI SVOJ POZDRAV, PISMO ALI POROČILO IZ KAKŠNEGA DOGODKA, KI SE GA JE UDELEŽILO VAŠE KRDELO NA SKAVTIČ, ZRINJSKEGA CESTA 9, 1000 LJUBLJANA, S PRIPISOM VV STRANI, ALI NA DŽUNGELSKI RAČUNALNIK SKAVTIC@SKAVT.NET, IKI PA BO TO OBJAVIL V SVOJI TRAFIKI. TVOJ PRISPEVEK ŽE NESTRPNO PRIČAKUJEMO!

"Kaj je novega?

- Nova je številka Skavtiča in z njo novi urednici IV strani.
- Nove so rubrike, v katerih boš lahko sodeloval tudi ti.
- Nova je Luč miru, pa čeprav kot vedno prihaja iz Betlehema.
- Novo je božično drevesce, ki pričara tisto pravo vzdušje.
- Novo je leto, ki prihaja, in z njim nove dogodivščine.

Naj bodo nasmejane in poučne, predvsem pa polne skavtskega duha.

Katarina Bevc, Odločna puma, Ljubljana 4
Ana Grahor, Ambiciozna človeška ribica, Ajdovščina-Šturje 1

Dej se na ON

VEŠČINA FOTOGRAF

Zakaj sem se odločila za veščino?

Si se že kdaj zalotil, da si videl tako lep prizor, ki si ga hotel ohraniti za vedno? No, jaz sem se. In potem ko sem dobila nov digitalni fotoaparat, ni bilo več

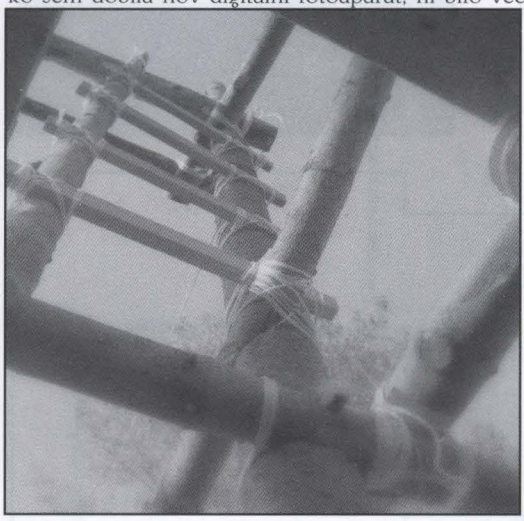

dvoma – delala bom veščino fotografa.

Kako je potekalo usvajanje?

Najprej sva se srečali z osebno spremljevalko, ki je bila tudi moja mentorica. Povedala sem ji svoje ideje in skupaj sva oblikovali načrt. V naslednjih mesecih sem veliko fotografirala, tako pri skavtih kot drugod. Prebrala sem knjigo o osnovah fotografiranja. Nekatere slike sem tudi obdelala v računalniškem programu. Ob koncu skavtskega leta sem v skavtskem prostoru pripravila razstavo najboljših slik. Na taboru pa sem pripravila delavnico in tako še ostale člane čete naučila nekaj o osnovah fotografiranja. V objektiv ujete trenutke tabora sem nato zbrala v album in tako uspešno usvojila veščino.

Kako lahko veščino uporabljam zase, pri skavtih in drugod?

Na vsako skavtsko aktivnost vzamem s seboj fotoaparat in na koncu leta izdelam zgoščenko, ki jo prejme vsak član čete za spomin. Poleg tega pa vzamem fotoaparat tudi na sprehode, družabna srečanja in potovanja, nato pa nekatere izberem in uredim v album. Tiste res najboljše pa najdejo mesto na steni moje sobe ali pa na voščilnicah prijateljem.

Ana Grahor, Ambiciozna človeška ribica, Ajdovščina-Šturje1

VEŠČINA TORTOPEK

Zakaj bom postala mentor za to veščino?

Pred časom sem spoznala, da zelo rada pečem torte. Z veseljem sem prinesla kaj sladkega na skavtska srečanja, še rajši pa sem svoje znanje posredovala naprej. Za začetek sem izdelavo tort naučila nekaj

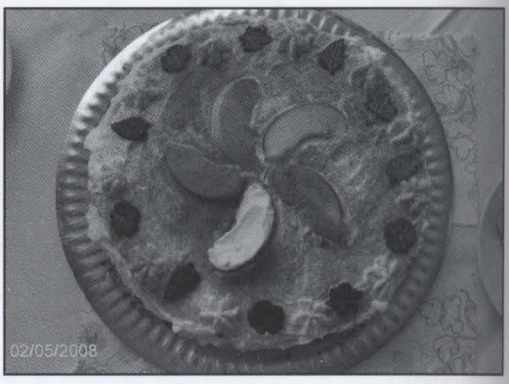

skavtskih sovoditeljev, zdaj pa bom to znanje posredovala tudi IV-jevcem.

Kako bo potekalo usvajanje veščine?

Pečenje oziroma izdelava torte zahteva samo veliko prakse. Skupaj z IV-jevci si bomo zadali cilje, nato pa kar prešli k bistvu. :) Najprej bomo spekli biskvit, nato pa izbrali kremo. Torto bomo na koncu tudi okrasili in fotografirali. Čokoladna torta, sadna torta, skutna torta – se vam že cedijo sline? Na koncu usvajanja veščine bo vsak skavt oz. skavtinja znal speči vsaj eno enostavno torto, ki jo bo prinesel na zimovanje.

Kako lahko veščino uporabljam zase, pri skavtih in drugod?

Pri skavtih pa se vedno najde razlog za praznovanje – usvojena veščina, začetek skavtskega leta, rojstni dnevi. S torto pa lahko presenetiš tudi starše, prijatelje ali pa kar svoje skavtske voditelje.

Katarina Bevc, Odločna puma, Ljubljana 4

Tako, midve sva se dali na ON. Osebno napreduj tudi ti, usvoji veščino in nam pošlji svojo izkušnjo!

Kakšen je pa tvoj voditelj?

Saj si predstavljate, Jamboree, izdelovanje zgradbe v mešanem vodu, vsak izvidnik in vodnica iz druge čete. Malce nejevolje je čutiti v zraku, ko bi itak vsak s svojim vodom mimogrede naredil načrt in postavil zahtevano zgradbo. Navodilo je bilo, da se je treba najprej predstaviti. Kakšen dolgčas ...

»Sem A iz stega Ž, ukvarjam se s h, i, s ...«

»Sem B iz stega Z ... nimam hobijev in ne maram naše četovodkinje C ...« ?!???

»Kako ne maraš, ko je pa tako v redu? Sem jo že srečal. To je tista, ki je nenehno nasmejana in tako lepo poje.«

»A tista, ki nas je dopoldne hotela naučiti himno?«

»Jaa, to je tudi vse, kar zna. Ona misli, da je srečanje čete isto kot pevske vaje. Pač študira glasbo in ona bi samo pela. Ni za akcijo, nikoli nikamor ne gremo, samo pridemo, pa začne – No vzemite pesmarice ... – A ste videli Č iz V? Kakšen voditelj. Če bi mi imeli takega četovodjo, jaz ne bi nikoli manjkal na skavtih.«

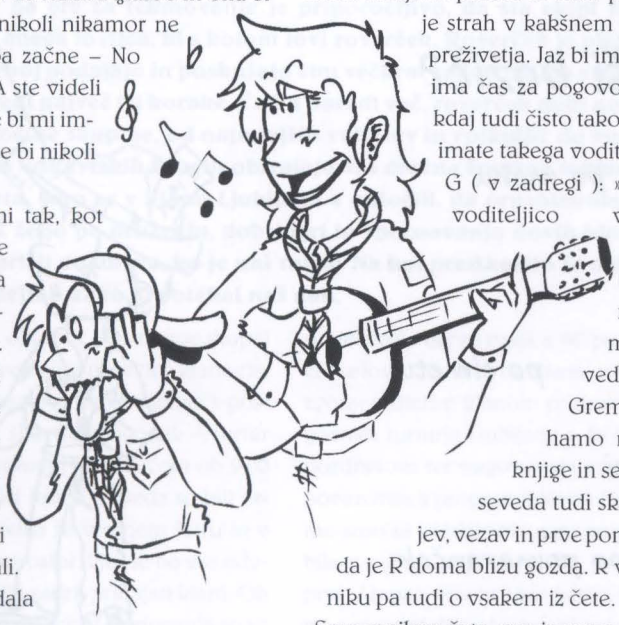

»To je moj voditelj, pa ni tak, kot misliš. On pa nikoli ne poje, pa imamo v četi dva kitarista. On bi samo ognje ... in kresila in vezave. Jaz sem bila na TZV-ju in vem, da je skavtstvo več kot ognji, kresila in vezave. Meni je pa všeč D iz U. Ona je tako tiha, skoraj sramežljiva in sva se pri kosilu celo uro pogovarjali. Sem ji kar lahko povedala čist take osebne stvari.«

»D ti pa že ne more biti všeč. Ona bi bila kvečjemu za mamico. Do nas se obnaša, kot da smo mali otročički, ki nič ne zmorejo in za katere je vse prenevarno. Vedno jo skrbi, da se kdo ne bi umazal, zmočil, prehladil ... Če mene vprašaš, kdo je dober voditelj, je to E iz stega Š. Tisti s čupo. Sem ga opazil že na netu, je čist nor. Prvi na progi preživetja, pa pleza, kolesari, leti s padalom in sploh je za akcijo.«

»Moj E pa že ni dober voditelj. Res nas je veliko v četi, ampak mojega imena si še sedaj ni zapomnil. Vedno sama akcija in potem se nam posmehuje, kadar nas je strah v kakšnem prepadu ali na progi preživetja. Jaz bi imel takega voditelja, ki ima čas za pogovor, čas, da se dobimo kdaj tudi čisto tako na čveku. A ne G? Vi imate takega voditelja.«

G (v zadregi): »Ja, mi imamo super voditeljico v naši četi. Vodniki se zbiramo pri njej doma vsaj dvakrat na teden. Saj nimamo sestankov, ampak vedno nekaj počnemo. Gremo nakupovat, kuhamo marmelado, beremo knjige in se o njih pogovarjamo, seveda tudi skavtske stvari od ognjev, vezav in prve pomoči ... Imamo srečo, da je R doma blizu gozda. R ve vse o vsakem vodniku pa tudi o vsakem iz čete. Tako lahko ji zaupaš. Smo majhna četa, nas je samo 18, ampak R nas vse pozna.«

H: »Da je vse tako idealno, ti pa že ne verjamem. Vsi

voditelji imajo napake. Vsak je nekako fanatičen za kakšno zadevo in potem smo mi izvidniki in vodnice pač njegovi cucki in se ne razvijamo na splošno v dobre skavte, ampak samo delno, saj razumeš, kot da bi ti rasla samo ena noga in ne obe hkrati.«

G: »Naša R je res zelo dobra voditeljica. Ni brez napake, ampak njeni napaki ne moreš reči napaka. Naša R nas ni nikoli peljala na plezanje, na prečkanje deroče reke, ni šla z nami na progo preživetja ... Naša R je namreč invalidka na vozičku. Pri njej se radi zbiramo, ker potrebuje našo pomoč.«

Si tudi ti kdaj pomislil, da tvoj voditelj ni popoln? Da sploh ni najboljši? **Si kdaj opazil, da voditelj potrebuje tvojo pomoč?** Pomagati mu moraš pri neki stvari, za katero te ne prosi. **Pomagati mu moraš pri osebnem napredovanju, pri veščinah, pri skavtskem znanju, pri navdušenju, petju, oblikovanju značaja, skrbi za zdravje.** Ker sem voditelj že 17 let, se zavedam, da je voditelj lahko **samo nekdo, ki nenehno napreduje, osebno raste.** Da pa lahko izvidniki in vodnice pomagajo voditelju pri njegovi osebni rasti, sem se spomnil pred tremi leti, ko mi je I iz P pokazal, kako se z brezovim lubjem lahko v dežju zakuri ogenj. Ne vem, če v našem Združenju obstaja kakšna resnična R, vendar smo voditelji vsi R – na nekem področju invalidni. Včasih invalidni na kakšnem področju do te mere, da svoje okornosti ne opazimo in ne priznamo. IV v ZSKSS že imajo najboljše voditelje, kar ne pomeni, da si ne smemo želeti, da bi ti mladi prostovoljci postali še boljši. (Sedaj pa zapri Skavtiča, se umiri, če si skupaj s prijatelji ali z družino, povabi še njih, naj za trenutek pustijo vse in se s kratko molitvijo zahvali za svoje voditelje. Čisto mogoče je, da kdo še nikoli ni molil za voditelje ...)

Janez Kobal, Modri n. delfin

Tvoje voditelje smo vprašali

Kako diši božič?

- po mahu

- po snegu

- po cimetu

- po smrečici

- po pomarančah

Dragi popotnik, draga popotnica!
December je mesec, ki kar zdrvi mimo nas. Poleg vseh dobrih mož, ki nas obiščejo, še polne izložbe, praznično okrašene ulice, povsod ljudje, ki se jim samo še mudi. Mudi na novoletno zabavo, po zadnjih nakupih, na obisk k znancem, s katerimi se srečajo samo enkrat v letu. Se ti znaš malo ustaviti? Posvetiti nekaj časa samo sebi? In svojim najbližjim prijateljem? Prepričani sva, da si boš na srečanju klana lahko vzel teh nekaj trenutkov in da se boš srečanja ob vsem tem hitenju še posebej veselil. Si kdaj razmišljal, kako bi veseli december lahko pričaral na srečanju svojega klana?

Tamara Stražar, Pojoča puma, Ljubljana 4
Teja Černe, Preudarna tigrica, Ljubljana 4

NA KOL: TURNIR V ROVERČKU – NAJ SKAVTSKI IGRI

Najprej nekaj o igri ...

Roverček je pristna skavtska igra, pri kateri sodelujeta dve ekipi. Ekipa ima lahko neomejeno število igralcev, kadar pa gre za tekmovanje je priporočljivo, da sta ekipi številčno izenačeni. Vsaka ekipa potrebuje enega lovilca, ki s kolom lovi roverček. Roverček je pleten obroč iz vrvi, ki si ga člani ekipe med seboj podajajo in poskušajo čim večkrat zadeti palico svojega lovilca. Igralec lahko z roverčkom naredi največ tri korake. Če jih naredi več, roverček dobi nasprotna ekipa. Igra je primerna za vse starostne skupine, od najmlajših volčičev in volkuljic do voditeljev in odraslih skavtov. Glede na to, da v skavtskih krogih obstajajo vsa možna športna tekmovanja, od košarke do odbojke in nogometa, smo se v klanu Ljubljana 4 odločili, da organiziramo tudi tekmovanje v tej naj skavtski igri. Z željo po druženju, dobri igri in spoznavanju novih klanov smo po neprespanih nočeh končno prišli do dneva, ko je naš turnir Na kol preizkusilo še nekaj ostalih skavtov naše Slovenije. Pa poglejmo kako je potekal naš dan.

Bila je meglena sobota, 11. oktobra, ko se je vse skupaj zgodilo. Klanovci in njihove boljše polovice klanovke Ljubljane 4 so povabile skavte širne Slovenije, s posluhom ali brez, na super skavtski dogodek – turnir v roverčku NA KOL. Vse skupaj se je začelo ob 9.00 zjutraj na travniku v okolici Ježice. Seveda so bili organizatorji na mestu dogodka že v ranem jutru in v akciji, da dobro pripravijo prostor, kjer se bo vse odvijalo. Kmalu so na prizorišče začeli prihajati klani. Ob prihodu je vsak klan prejel majico. Tekmovanja so se udeležili stegi Ljubljana 5, Kresnice 1, Brezovica 1 in Novo mesto 1. Vsak steg oziroma klan je ob prihodu prejel svojo barvo majice. Mi pa ne bi bili pravi branilci naslova, če ne bi tudi sami tekmovali. In tako se je zgoraj naštetim klanom pridružil še lanskoletni zmagovalec turnirja Ljubljana 4. In smo začeli z uvodnim pozdravom ter nagovorom znamenitega govorca in povezovalca programa Nejca Kogovška. Drug drugemu smo se predstavili, nato pa začeli igrati ... Igra je bila vseskozi napeta, vodili so eni, nato drugi, spet prvi. Ampak kmalu smo lahko opazili, da je Ljubljana 4 v roverčku tako rekoč zelo dobro uigrana in je kmalu povedla v vodstvo rednega dela turnirja. In že je bila ura poldne, vsi smo imeli v mislih samo še eno

stvar: **HRAAAAANA.** Naše kuharice Tamara, Sara, Anja in Barbara so odlično pripravile golaž, ki smo ga z veseljem pojedli. Po tistem je sledila siesta, nato pa drug del tega tekmovanja in sicer karaoke. Vsak steg je zapel eno pesem, nato so okoli potovali glasovalni lističi, ki so odločili zmago Karaok 2008. Ampak nekaj še manjka v tej celotni pripovedi. Jah, le kaj? Finalna tekma! No, kdo se je boril dovolj dobro, zmagoval celotno dopoldne, rušil rekorde in postavljal nove? **Nihče drug kot Novo mesto1 in Ljubljana 4**. In končal se je turnir. Sledila je še zaključna ceremonija in podelitev nagrad. Hočete izvedeti, kdo so bili tisti, ki so bili imenovani kot zmagovalci? Zmaga na Karaokah 2008 je pripadla Ljubljani 5, zmago turnirja v roverčku pa so odnesli branilci naslova – Ljubljana 4. Ampak potem še ni bilo konec. Sledila je še pogostitev z domače spečenim pecivom in pri najboljšem sosedu kupljenimi piškoti. In dan se je za vse ostale počasi končal, Ljubljana 4 pa smo imeli še mnogo za postoriti, dan za nas še zdaleč ni bil končan. Vendar pa je bil naš duh prežet z veseljem, da nam je uspelo izpeljati projekt. In se že veselimo prihodnjega!

Klan Gremo se basat, Ljubljana 4

Teja Černe, Preudarna Tigrica

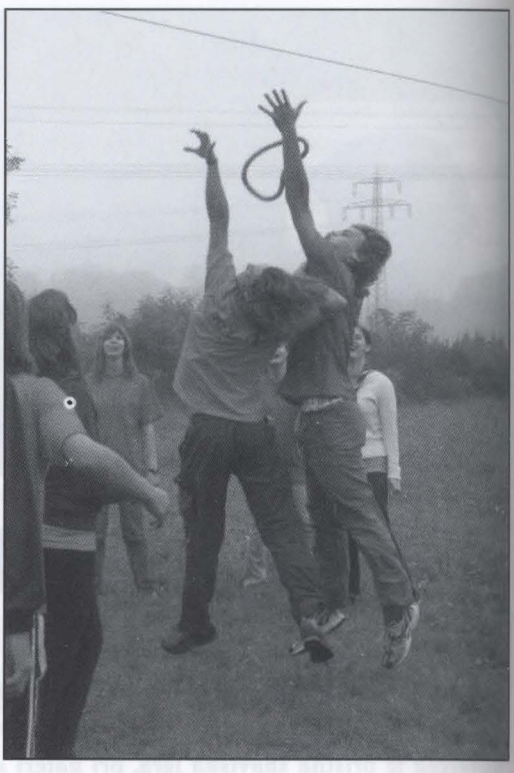

VESELI DECEMBER NA SREČANJU KLANA

PEKA CIMETOVIH PIŠKOTOV

Potrebujemo:

20 dag sladkorja v prahu, 40 dag masla, 60 dag moke cimet, sladkor za posip.

Sladkor, maslo in moko zmešamo in gnetemo toliko časa, da dobimo gladko testo. Vzamemo manjšo kepo testa, ki jo oblikujemo v svaljek. Povaljamo ga v cimetu in razrežemo na kroge s približno 2 cm premera. Krogce položimo na pekač, ki smo ga prej obložili s papirjem za peko. Pečemo pri 180° Celzija približno 10 minut. Ko so piškoti rahlo zapečeni, jih vzamemo iz pečice in povaljamo v sladkorju.

Dober, dober! Tek!

KURJENJE OGNJA

Za pomoč: netiva, ki jih najdeš tudi v hladnejših mesecih leta.

SROBOT

Srobotovo seme je morda najboljše takšno netivo, saj je srobot zelo pogosta rastlina. Njegovo seme pa je uporabno za netenje od prve zmrzali v jeseni čez celo zimo pa skoraj do začetka poletja. Oktobra in novembra se srobotovo seme opremi s puhastimi padali, ki vztrajajo na vejah skoraj do konca pomladi. Ves ta čas so odlično netivo. Pred uporabo jih ne smemo stiskati skupaj. Tudi po dežju in snegu se kmalu posušijo, saj so ves čas izpostavljeni vetru.

POVRHNJICA BREZOVEGA LUBJA

Povrhnjica brezovega lubja je tanek vrhnji beli ovoj lubja. Pogosto je povrhnjica tudi nekoliko sivkasta, včasih tudi rdečkasta. Ta sloj zlahka odluščimo iz lubja z golimi prsti ali nastrgamo z rezilom noža, brez da bi pritiskal rezilo v lubje. Povrhnjica brezovega lubja je odlično netivo, ki se obnese v vseh letnih časih. Njena dobra stran je tudi ta, da drevesa prav nič ne poškodujemo. Ko imamo olupek celega lubja, ga samo položimo z notranjo stranjo na tla. Potem z nožem nastrgamo povrhnjico v tesne kodre ali svaljke. Kresilo položimo tik zraven zadnjega in na kratko nekajkrat zaporedoma ukrešemo vanj. Brezovo lubje je odlično netivo, tudi ko je nekoliko vlažno.

SUHA TRAVA

V hladnem delu leta lahko najdemo na pašnikih in drugod posušeno travo. Težje jo najdemo v pozni pomladi in zgodnji jeseni ter takoj po dežju. Deloma posušeno travo natrgamo tako, da vzamemo le konice povsem posušenih listov. Spodnji deli listov so vedno nekoliko vlažni, tudi če se zdijo suhi. Nato te liste med rokami dobro mečkamo in zdrobimo v drobna vlakna. Ta vlakna na suhi podlagi zelo lahko vžgemo s kresanjem.

ZA HLADNE ZIMSKE VEČERE ...

V osmerosmerki poišči spodnje besede. Črke, ki ostanejo, ti bodo dale končno geslo. (Črke beri od zgoraj navzdol in z leve proti desni.)

ADVENT, PRIČAKOVANJE, LUČKA MIRU, TOPLINA, MIKLAVŽ, SNEŽENI MOŽ, JASLICE, SANKANJE, NOGAVICE, PIŠKOTI, CIMET, OBDAROVANJE, OGNJEMET, BETLEHEM, RADOST, UPANJE, DREVO, DRUŽINA, PASTIRCI, REPATICA, POTICA, POČITEK, SANJE, VESELI DECEMBER, DLAN, BOŽIČNE PESMI, ZAKLJUČEK, ISKRICE, OBISK, LJUBEZEN, PRIJATELJI, ČAJ, TRADICIJA, MIR, KONEC LETA, PRIHOD, SNEG, ZABAVA, ŽELJE, DAR, LED, VESELJE

N	A	D	V	E	N	T	R	A	D	I	C	I	J	A
A	J	R	B	J	O	O	B	I	S	K	B	M	I	R
O	Ž	E	J	N	A	P	U	E	C	I	R	K	S	I
I	D	V	Z	A	K	L	J	U	Č	E	K	Č	N	M
R	A	O	I	V	D	I	C	R	I	T	S	A	P	S
E	R	U	H	O	G	N	J	E	M	E	T	P	P	E
B	K	M	I	K	L	A	V	Ž	R	I	E	R	J	P
M	O	E	Č	A	J	T	T	E	M	I	C	I	E	E
E	N	L	U	Č	K	A	M	I	R	U	I	H	N	N
C	E	T	E	I	E	R	O	J	R	T	V	O	E	Č
E	C	P	J	R	A	D	O	S	T	O	A	D	J	I
D	L	A	N	P	I	Š	K	O	T	I	G	L	N	Ž
I	E	N	A	B	O	K	E	T	I	Č	O	P	A	O
L	T	N	V	E	O	E	J	N	A	K	N	A	S	B
E	A	P	O	T	I	C	A	E	J	L	E	S	E	V
S	V	E	R	L	V	O	S	D	R	U	Ž	I	N	A
E	A	J	A	E	D	E	L	J	U	B	E	Z	E	N
V	B	L	D	H	P	R	I	J	A	T	E	L	J	I
L	A	E	B	E	E	A	C	I	T	A	P	E	R	T
O	Z	Ž	O	M	I	N	E	Ž	E	N	S	N	E	G

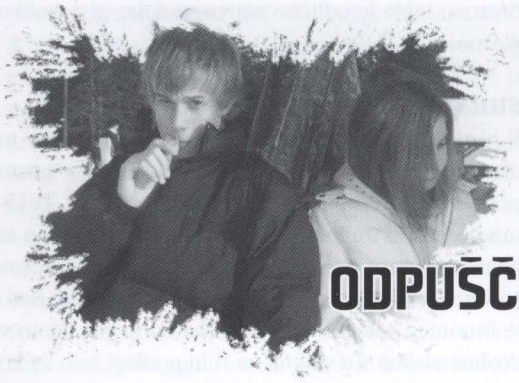

KO GLAS SRCA PREGLASI UM

ODPUŠČANJE - 7. DEL

»Kaj se pa greš?« je bila vsa ogorčena ženska za Mihovim hrbtom in Katko odlepila od svojega fanta. Miha ni mogel takoj priti do besede, čudno je pogledal Katko, kot da jo prvič vidi, in se s svojim dekletom prerinil mimo nje. Katko je to zelo prizadelo, počutila se je naivno in izdano. Rahlo omotična je stekla proti domu, in ko se je začela zavedati, kaj je pravkar storila, je planila v neutolažljiv jok.

Kako sem mogla biti taka trapa? Kaj sem sploh pričakovala? Kako bom to razložila Eneju? Mi bo lahko kdaj odpustil? Ne bi mogla živeti brez njega, tako prazno bi se počutila.

Potihem je odprla vrata, ki jih v naglici sploh ni zaklenila, preden je odšla, potem pa se po prstih odplazila do postelje in se z grenkim občutkom v grlu privila k spečemu Eneju.

Enej se je zbudil prvi. Bil je posebno dobre volje, nepričakovano. Jutra mu niso vedno tako dišala. Nekaj časa je še ostal v postelji in opazoval Katko med spanjem. Zdela se mu je lepša kot ponavadi, toda ko se je nagnil k njenemu obrazu, je zadišalo po včerajšnjem večeru. Počutil se je izdanega kot še nikoli. Šele zdaj je bolje pogledal okrog sebe in se zavedal na hitro odvrženih večernih oblačil, zbrcanih čevljev pred posteljo in razmazanih ličil na Katkinem obrazu.

Mi je morala njena sapa odpreti oči? Tako sem slep. Potreboval je zrak. Da razmisli.

Ravno je hotel oditi iz stanovanja, ko se pred njim pokaže vsa povožena Katka: *»Jutro dragi, kam pa greš?«*

»Jutro, amm, ravno sem se namenil ven, pa ti? Si slabo spala? Nekam nenaspana se mi zdiš!«

»Ja, nikakor nisem mogla zaspati ...« se je izmikala Katka in pri tem gledala v tla.

»Glej me, ko se pogovarjaš z mano, in zdi se mi ... no, da mi moraš nekaj povedati ...«

»Da, oprosti. Nisem mogla zaspati, pa sem šla na sprehod in se mimogrede še oglasila na zabavi ...«

»Razočarala si me, kar tako sredi noči se izmuzneš ven in popivaš. Zakaj mi nisi povedala? Gotovo mi nekaj prikrivaš. Ni bila nespečnost, predobro te poznam. Gotovo bi počela kaj drugega, če nemara res nisi mogla zaspati.«

»Enej, oprosti, storila sem napako, prav imaš, nekaj je še za tem ...« se je skesano kujala Katka.

Toda Enej jo je prekinil. *»Ne govori, dovolj sem slišal, ne bi prenesel ničesar hujšega, nisem pripravljen,«* je rekel in odšel.

Tekel je po mestu, ko zasliši pisk svojega mobilnega telefona. Dobil je prijateljev SMS, iz katerega so mu odmevale le besede: *»Poljubljala se je z Mihom!«*

Urška Kobe, Novo mesto 1

Se nadaljuje ...

RAZMIŠLJAMO O ZGODBI

1. Misliš, da bo Enej odpustil Katki?
2. Kaj pravi Jezus o odpuščanju?

NAPIŠI SVOJO ZGODBO ALI PISMO PRIJATELJU »ODPUŠČAM TI« in jo pošlji uredništvu na naslov: skavtic@skavt.net ali na ZSKSS, Zrinjskega cesta 9, 1000 Ljubljana. NAJBOLJŠO po mnenju uredništva BOMO NAGRADILI.

ZAČNEMO LAHKO V KRDELU!

Dragi stari volki, december je mesec pričakovanja, praznovanja, obdarovanja. Še bolj kot ponavadi drug drugemu želimo mir, srečo, zdravje in veselje. Vendar v teh dneh obdarovanja, druženja in obilja nekateri nimajo enake sreče. Morda nekdo potrebuje samo naš obisk, stisk roke ali topel pogled. Te stvari so zastonj, vzeti si moramo le čas. Zato tokrat skupaj z voščilom prihaja povabilo, da si vzamemo čas, se ozremo okrog in naredimo nekaj lepega za sočloveka – začnemo lahko v krdelu!

Za lažji začetek je pred vami ideja za spodbujanje čuta za sočloveka pri VV (seveda jo prilagodite potrebam v svojem krdelu in okolju:)).
Enomesečni IZZIV DOBRIH DEL začnemo s katehezo na temo Kdo je moj bližnji, in sicer SV zaigramo priliko o usmiljenemu Samarijanu. Nato tudi VV s pomočjo izkušnje spoznajo, kako je biti Samarijan *(npr. v skupinah zaigrajo tri prizore iz svojega življenja, kjer so lahko kot Samarijan: pomoč sošolcu, babici …).*
SV zatem pripravimo velikega Jezusa (lahko ga narišemo na večji plakat). Tudi vsak VV dobi velik kos papirja in nanj obriše sebe (to je lahko zelo zabavno:)) – nato pa vase cel mesec piše in riše, kdaj in kako je bil pozoren, dober do bližnjega. Najbolje je, da se na vsakem srečanju posebej spomnimo in odločimo za eno področje; *npr. 1. teden: molitev za bližnjega (v vsak prst obrisane roke napišejo eno osebo, za katero bodo molili); 2. teden: obisk in pozornost do starejših; 3. teden: pozornost doma; 4. teden: pozornost do nekoga, ki ga ne marajo itd.* Dele telesa pa lahko povežemo tudi z vrsto dobrega dela (npr. v roke zapišemo dobro delo, ki ga opravimo z rokami, v usta dobro delo, ki ga opravimo s pomočjo besed …). Možnosti je veliko!
Sčasoma lahko samega sebe in tudi bližnje popolnoma »izpolnimo« s svojimi dobrimi deli.

Leto gre h koncu, že sedaj pa vas vabimo, da se marca srečamo v Mariboru! In ja, tudi tam si želimo najmanj enajst imenovanih voditeljev veje VV! Naj bo novo leto spodbuda za vse, ki še čakate! Kdo ve, morda dobite kakšno idejo za korak voditelja na enem izmed volčjih večerov, ki bodo zdaj tako v Ljubljani kot tudi v Mariboru.
Za konec pa vas, stari volki, želimo povabiti k sodelovanju pri prenovi spletne džungle, ki bo le z vašo pomočjo lahko zasijala v vsej svoji moči.

In še en namig. Na začetku leta bo prav vsako krdelo prejelo Čilovo pošto. Le kaj bo v njej?! To naj za zdaj ostane skrivnost. Obljubljamo pa, da bo »stvar« koristna pri lovu na vzgojni namen.
Pa dober lov!

Za DV VV Nina MilenkoviČ, Iskriva lisica, Ptuj 1

SPLETNA DŽUNGLA SE BO VRNILA!

v novi in lepši preobleki

z več uporabnimi stvarmi

AMPAK...

...vse to le s tvojo pomočjo.

Potrebujemo tvoje ideje, predloge in še posebej vse prispevke, ki bodo v pomoč voditeljem.

Piši na: sara.stojan@skavt.net
janez.stebe@skavt.net

VEŠČINE V VEJI IV

Priročnik za skavtske voditelje in mentorje

Končno! Po dolgih letih trdega dela, žvižganja in petja v težavah, prave skavtske vedno pripravljenosti, BUM BUM BUM-a, ki nas je vztrajno gnal naprej … nam je vendarle uspelo! 18. julija 2008 je namreč čisto zares izšel Priročnik za skavtske voditelje in mentorje z naslovom **VEŠČINE V VEJI IV,** ki je na voljo tudi že v obeh Skavtarnicah.

Do tukaj in zdaj, tako kot je, brez prispevka izkušenih skavtskih voditeljev ne bi šlo! Zlasti ne brez tropa za veščine v veji IV: Marka Gantarja, Aljoše Kiklja, Darje Ovsenik, Marka Puškariča, Matevža Strgarja, Katje Vrhovnik, Tine in Vesne Žibert. S svojimi idejami in izkušnjami so k projektu na različne načine pomembno prispevali tudi mnogi drugi, navedeni v priročniku.

Čeprav se sliši kot odličen epilog, se je s tem dejanjem celotna **ZGODBA VEŠČIN** in našega poslanstva **ŠELE DOBRO ZAČELA** – priročnik je seveda potrebno spraviti še v življenje … Tu pa, draga četovodstva, računamo predvsem na vas! Z orodjem, ki smo ga ustvarili, bomo **SKUPAJ** zavihali rokave, se povezali in oživeli **VEŠČINE** po vsej skavtski Sloveniji! Zraven pa dobro poskrbeli za uresničevanje novega vzgojnega namena, saj so veščine odličen pripomoček, s katerim to sploh ne bo težko. Juhej! :o)

Kaj nas torej čaka?! Tisti, ki ste se udeležili predstavitve na Jamboreeju, na **TŠ METODA IV** ali na jesenskem DSV IV, ste s tem že dobro seznanjeni. Ostalim pa mečemo kost, v katero smo na kratko izluščili bistvo (glej spodaj!) … Več podrobnosti, konkretnih izkušenj in idej pa v priročniku in na srečanjih, ki se bodo še zgodila …

Naj skavtski duh kraljuje, norost pa deluje! :o)

Preudarna kobra in Vestna vidra

NAMEN METODOLOŠKEGA PRIPOMOČKA VEŠČINE:

S pomočjo veščin vplivamo na razvoj osebnosti vsakega posameznika in bistveno prispevamo k njegovi osebni rasti

OZIROMA

IV z usvajanjem veščin razvija svojo osebnost in osebno raste.

KONKRETNO to pomeni:

IV pobližje spozna določeno področje, ki ga osebno zanima, in/ali določeno področje, ki ga ne pozna (dobro).

IV napreduje v znanju s področja izbrane veščine.

IV razvija sposobnosti in spretnosti za praktično opravljanje nalog s področja izbrane veščine.

IV odkriva svoje talente, sposobnosti; z usvajanjem izbrane veščine jih razvija, pokaže, koristno uporabi in deli z drugimi.

KRAJA ZASTAVIC

Predstavili bi vam radi veliko igro, ki smo jo izvedli 15.–16. 11. na Državnem srečanju voditeljev PP na Frankolovem. Igra je podobna tisti, ki jo je Bi-Pi izvajal na prvem taboru na otoku Brownsea, ko je pred spanjem ena skupina skavtov stražila zastavico, druga pa jo je poskušala ukrasti.

Pravila za igro so nastala v stegu Rakova Steza 1, kjer so igro začeli prakticirati pred dvema letoma in jo redno izvajajo enkrat na četrtletje. Sodelujoči se dogovorijo za okvirno lokacijo in pravila. Točno lokacijo ognja in zastavic izbere obramba, napadalci pa jih morajo poiskati. Dovoljene so razne oblike vohunjenja že dan pred igro, saj udeleženci načeloma ne vedo, kdo točno in kako številčen bo njihov nasprotnik. Igro navadno zaključijo vsi skupaj s peko hrenovk in kuhanjem čaja.

ŠTEVILO UDELEŽENCEV: Obramba ima vsaj 4, napad od 3 do 10.

ČAS: Igra poteka ponoči in v popolni tišini. Običajno jo časovno omejena (npr. v zimskem času od padca mraka do 23.00). Vsekakor pa so za dobro opravljeno izvidništvo, načrtovanje napada in razplet potrebne vsaj 4 ure.

VARNOST: Voditelji si morajo teren pogledati pri dnevni svetlobi in si zapomniti nevarne točke.

POTREBUJEMO: Travnik ali jaso, dovolj daleč od bivališč ljudi (raven in pokošen travnik ni primeren, saj daje premalo možnosti napadu), 4 zastavice, podobne zastavicam vodov (lahko trikotni bel papir na 1,2 m visoki leski), ognjišče in drva za nekaj ur kurjenja, baterijske svetilke, hrano.

UREDITEV TABORA: V središču je ogenj (najbolje vkopan, da preveč ne osvetljuje stražarjev in zastavic), zastavice so zapičene 15 korakov stran od ognja v štiri smeri neba. Okrog zastavic ne velja postavljati pasti ali preprek, meje tabora so 40 korakov stran od ognja ali naravne meje (da se izognemo prepirom glede meje, je najbolje, da so meje tabora naravne: rob gozda, poljska cesta, skupina grmičevja ipd.). Drva za ogenj si priskrbimo pred začetkom igre, da med igro ne hodimo iz tabora.

POTEK IGRE: Osnovno pravilo je, da je en stražar manj kot je zastavic. Tako 4 zastavice branijo 3 stražarji, 3 zastavice branita 2 stražarja. Četudi je v taboru več ljudi, smejo braniti zastavice le določeni stražarji. Da vemo, kdo je stražar in kdo ni, stražar nosi trak okrog roke ali pa kakšno posebno rutico. Ko gre en stražar počivat, da trak ali rutico naslednjemu. Kdor ni na straži, je v bližini ognja in se ne potika po tabornem krogu. Ena zastavica je torej vedno nepokrita.

Obramba se postavi tako, da ščiti zastavice ter zmede napadalce oziroma jih poskuša ujeti v past, da bi prišla do jetnikov. Napad pa z natančnim opazovanjem poskuša ugotoviti, kje so zastavice, kako se giblje straža in katera zastavica je najmanj pokrita. Nato izdela strategijo. Pomembno in v Bi-Pijevem duhu je, da se napad odvija po metodi tiholazništva. Če bi napad šel na juriš (npr. 10 napadalcev hkrati s tekom proti zastavicam), obramba zakliče alarm in aktivira dodatnega stražarja, da so vse zastavice pokrite.

TOČKE: Ukradena zastavica je ena točka in jetnik je ena točka.

JETNIŠTVO: V jetništvo morajo:

– napadalec, ki se ga dotakne stražar v mejah tabora,

– stražar ali obrambni igralec (ne stražar), ki se ga dotakne napadalec izven meja tabora,

– obrambni igralec (ne stražar), ki je pomagal stražarjem uloviti kakšnega napadalca.

Jetniki, ki jih ujame obramba, do konca igre sedijo pri ognju in se jim naloži kakšno delo. Jetniki, ki jih ujame napad, do konca igre čakajo v zaledju napada. Jetniki ne smejo komunicirati s svojimi onstran bojne črte.

KONEC IGRE: Igre je lahko konec po prvi ukradeni zastavici, če se obe strani tako strinjata, ali ob izteku časa. Igro lahko prekine voditelj, če vidi, da se pravila ne spoštujejo. Rezultat in zmagovalca določimo po točkah. Rezultat 0:0 se še vedno šteje kot zmaga obrambe. Poraženec je dolžan dati odkupnino v obliki hrane, masaže ...

... pa veliko skavtskega užitka vsem!

Emanuel Vidmar, Prizadevni e. Kozorog, Dornberk 1

OB DNEVU SOLIDARNOSTI

»Čut za sočloveka je sposobnost razumeti drugega, se vanj vživeti, ga spremljati, se mu približati in ga pustiti tudi samega,« **piše v etičnem kodeksu članov Društva katoliških pedagogov Slovenije. To sposobnost moramo ljudje razvijati vse svoje življenje. Vse skavte in tudi nas, odrasle, nagovarja in spodbuja zakon, ki govori o prijateljstvu in ljubezni do bližnjega ter do vseh ljudi sveta.**

»Nosite bremena drug drugemu in tako boste izpolnili Kristusovo postavo,« nam sporoča Knjiga vseh knjig. **Največje breme za kristjana je svoboda bližnjega ...** To velja tudi za odrasle skavte. K svobodi bližnjega štejemo vse, kar predstavlja bistvo njegove narave, to so njegove sposobnosti in talenti, pa tudi njegove slabosti in čudaštva, ob katerih preizkušamo svojo potrpežljivost. Sem sodijo tudi vsi nesporazumi, trenja in nasprotovanja, ki se pojavljajo med nami. Nositi breme bližnjemu pomeni torej: prenašati njegovo naravo, jo sprejemati in priti počasi do tega, da se je veselimo. Vsak dan služimo bližnjemu z odpuščanjem, ki ga pripravljamo v tihi priprošnji drug za drugega. Kadar kot skavt vztrajam v tej molitvi, se lahko zanašam na to, da moji bratje in sestre prav tako molijo zame. Kdor prenaša druge, zelo dobro ve, da tudi drugi njega prenašajo, kar mu daje moč, da lahko vztraja.

Naše bratovščine sestavljajo ljudje, ki so si med seboj zelo različni. Srečamo ljudi, ki so dobri organizatorji, hitri, natančni, učinkoviti, nepopustljivi in se držijo zakonov, ter take, ki so vedno na razpolago,

Služenje drugim_Adrijana Skubin_Spretni Čuk

so prilagodljivi, imajo radi osebne stike, niso pa tako učinkoviti. Najdejo pa se tudi plašni in črnogledi ali pa živahni in optimistični. In v teh tako nasprotujočih značajih je skrita neprecenljiva vrednost naših bratovščin. ***»Različnost ne ogroža, ampak predstavlja bogastvo, kajti pestrost je znamenje življenja, dolgočasna podobnost pa začetek umiranja,«*** je zapisal J. Palmer.

Dunja Kovačič, Modri čuk, BOKSS Nova Gorica

Skupna steg NG1 in boKss NG_Adrijana Skubin-Spretni Čuk

Objube BOKSS NG - Adrijana Skubin - Spretni Čuk

LUČ SVETI!
MOČNO, SVETLO, VEČNO!

December je prelep mesec, sploh če se sprehodimo po centru naše prestolnice Ljubljane. Že v začetku novembra so trgovine posute z izdelki za praznične dni in vsepovsod se sliši večni otroški jok: »Mami, kupi mi to, kupi mi ono.« Če stopimo par korakov stran od najbolj obiskanih trgovin v mestu, pridemo na najlepši trg, ki si v samem decembru zasluži slavo in hvalo – prav ste uganili, Prešernov trg. Ta trg je obsijan z nešteto zvezdami in planeti oz. pisanimi lučkami, ki naj bi ta nebesna telesa predstavljala. A na žalost prav zaradi teh umetnih stvaritev prave lepote ne vidimo. Ne vidimo pravih zvezd, ki so ustvarjene naravno in so lepše, kot bi jih naslikal najboljši umetnik. ZAKAJ? Zaradi preveč svetlobe, ki jo po nepotrebnem ustvarjamo mi ljudje. Temu pojmu lahko rečemo tudi svetlobna onesnaženost. Po podatkih je Slovenija glede svetlobne onesnaženosti v samem vrhu.

Dragi skavt, stvar je taka, da nisi ekološki, če samo recikliraš, ekologija ima širši pojem, zato spoznaj tudi tega Luciferja, saj v latinščini njegovo ime pomeni »prinašalec luči«, tako da lahko sklepaš, da prekomerno uporabljanje luči tudi ne prinaša nič dobrega, če nam jo prinese sam peklenšček :).
Za zemljo imamo več naravnih, pomembnih virov svetlobe. Ti so:
- sončno sevanje,
- sevanje zvezd v vesolju,
- luna, ki oddaja svetlobo in jo odbija od sonca,
- izbruhi ognjenikov,
- bioluminiscenca, ki je oddajanje svetlobe živih bitij,
- svetloba, ki jo povzročimo s kurjenjem (tudi naravni in namerni požari).

Ko pogledam tale spisek, se vprašam, zakaj bi rabili še več svetlobe, če jo imamo že tako veliko. Pa vendar z vsakim dnem velikokrat (ne pa vedno) pretiravamo s porabo svetlobne energije, kar pripelje do posledic pri motnjah življenja ljudi in drugih živih bitij zaradi neuravnovešene menjave dneva in noči, prevelike porabe energije in ostalih posledic.
Tu bi predvsem omenil motnje pri življenju ljudi. Moramo se zavedati, da lahko z našo nepazljivostjo vplivamo predvsem na spanec ljudi in razvoj novorojenčkov. V velikih mestih, kjer je ta onesnaženost bolj očitna kot na kmetih – od koder nas je kar precej skavtov –, je opaziti pri ljudeh motnje v duševnem zdravju, saj zaradi slabega spanca, ki ga povzroča svetlobna onesnaženost, trpijo zaradi stresa in izčrpanosti, ki vodita v nagnjenost k samomorilnosti oz. samopoškodovanju, saj se ponoči v temi tvori hormon melatonin, ki je pomemben pri zagotavljanju antioksidantov in deluje tudi antikancerogeno (rakci nam ne morejo do živega, he he), saj preprečuje predvsem raka na dojkah in prostati.
Pri novorojenčkih pa se pri svetlobni izpostavljenosti v nočnem času slabo razvija vid in lahko zaradi tega v starosti pogosto trpijo tudi zaradi slabovidnosti, poleg že vseh prej naštetih problemov.

Pa je zmanjšanje porabe svetlobne energije rešitev?

Nikakor ne, saj bi na to morali pripraviti več Zemljanov, škoda pa je že tako ali tako, kot pravijo strokovnjaki, nepopravljiva. Lahko pa vsak pri sebi poskrbi, da namerno ne povzroča svetlobe oz. je prinaša, ko je to nepotrebno. Le tako lahko malo pripomoremo k izboljšanju.
Naj ti na kratko povem: *»Skavt, ne bodi Luciferček, če ti ni treba!«*

Jaka Matičič, Loška dolina 1

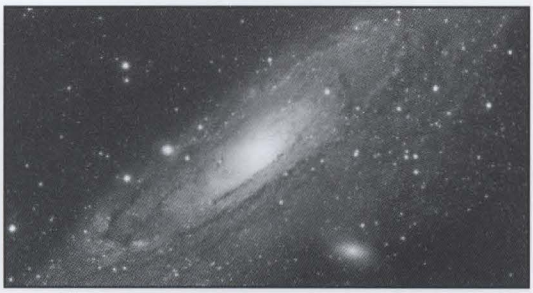

OKOLJSKI VIKEND 2008

Da, tudi letos se je zgodil. Okoljski vikend namreč. Potekal je 24. in 25. oktobra v okolici Višnje Gore. Da pa si boste bolje predstavljali, kako je bilo, je Monika Hafner iz Ljubljane 1 na kratko strnila dogajanje:

Za okoljski vikend sem se odločila, da bi izvedela kaj novega o naravi, okolju, v katerem smo bili, in tudi zato, ker sem skavtinja. Skavti pa živimo z naravo.
Imeli smo različna predavanja o odpadkih, shranjevanju in zbiranju odpadkov ... kakšna je narava okoli nas in kaj se dogaja v gozdu (rastline, drevesa, živali). Zvečer smo si ogledali zvezde in spoznavali, kakšno je zvezdnato nebo. Videli smo veliko različnih zvezd in to predavanje mi je bilo nekaj najlepšega na tem vikendu. Ob koncu dneva smo si sami ob ognju naredili skavtsko večerjo, ki je bila najboljša od vseh skavtskih jedi.
Čas smo zapravljali s pogovori, predavanji, igrami in s hojo naslednje jutro od Polževega do Višnje Gore, dokler nismo prišli do cilja, se poslovili in se z vlakom odpeljali domov.

Jaka Matičič, Loška dolina 1

OBUDIMO KOČEVSKI ROG

Ideja po ponovnem začetku obnove skavtskega doma se je po nekaj spodletelih poskusih v preteklosti porodila leta 2006. Za dober zagon projekta smo najprej potrebovali dva tropa, programskega (poskrbel naj bi za vzpostavitev okoljskega centra) in tehničnega, ki naj bi zagotovil obnovo objekta in okolice.

...okoljski center, ki ga bo poznala širna Slovenija in skavti zunaj naših meja...

Tako, od takrat je minilo že kar nekaj časa in prepričan sem, da vas je sedaj malo takšnih, ki o skavtskem domu v Kočevskem rogu niste slišali še ničesar. Dom smo pred mnogimi leti dobili v najem in naša naloga v zameno je bila, da ga obnovimo in naredimo takšnega, da bo uporaben za vse, ki bodo tam prebivali. Do sedaj smo obnovili streho, naredili nove betonske plošče v hiši in nova vrata. Podrli smo tudi nekaj sten, saj smo tako uporabnost prostorov prilagodili večjim skupinam skavtov, ki bodo prihajale v to hišo. V prihodnosti nas čaka še veliko dela, preden bomo od blizu videli cilj. Po hiši moramo napeljati inštalacijo za centralno kurjavo, novo vodovodno in električno napeljavo ter obnoviti stene in tlake. Šele nato bomo lahko razmišljali o opremi prostorov.
Programski trop se je medtem ukvarjal še z nekaterimi drugimi stvarmi, kot je izdaja brošure, v kateri je opisana kulturna dediščina in zgodovina Kočevskega roga ter naravne danosti, ki so v neposredni bližini skavtskega doma (najvišja in najdebelejša jelka, pragozd Rajhenav, jame, vrh Roga, koliševke ...). Če se odločite za potepanje po Kočevskem rogu, vam

bo omenjena brošura prišla še kako prav. Brošuro je možno dobiti na sedežu Združenja ali pa pri vašem stegovodji.
Pri obnovi skavtskega doma je do sedaj sodelovalo že precej skavtov in drugih naših prijateljev, ki so želeli po svojih močeh prispevati k uresničitvi ideje, da ta naša na videz zapuščena hiša **nekoč postane okoljski center, ki ga bo poznala širna Slovenija in skavti zunaj naših meja.**

O tem govori tudi vizija, ki smo si jo postavili na začetku projekta:

»Skavtski dom v Kočevskem rogu je prostor razvijanja in podajanja okoljske vzgoje po skavtski metodi in v skladu s skavtskimi vrednotami. Prepoznan je kot pomemben okoljski center in kot kakovostna blagovna znamka okoljske vzgoje.

Skavtski dom v Kočevskem rogu je namenjen skavtinjam in skavtom ter povezovanju s sorodnimi organizacijami in lokalno skupnostjo.«

Dragi skavti, ne pustimo, da ostane samo vizija, zdaj imamo možnost, da skupaj naredimo en skupni skavtski dom. Pokažimo, da lahko naše besede postanejo dejanja, kot smo že dokazali letos poleti.

...ne pustimo, da ostane samo vizija, zdaj imamo možnost, da skupaj naredimo en skupni skavtski dom...

Naslednje delovne akcije bodo spomladi, takoj ko sneg skopni, in pa seveda čez celo poletje, ko načrtujemo tudi **večdnevni delovni tabor,** kamor boste lahko prišli vsi, ki vas med letom takšne in drugačne obveznosti zadržujejo v dolini.

Kdorkoli ima kakšno zanimivo vprašanje glede skavtskega doma ali ima kakšna super poznanstva, ki lahko kaj dobrega prispevajo k obnovi doma, naj piše na e-naslov: *simon.drnovsek@skavt.net.*
Bodite vedno pripravljeni služiti!

Simon Drnovšek, Vztrajni detel

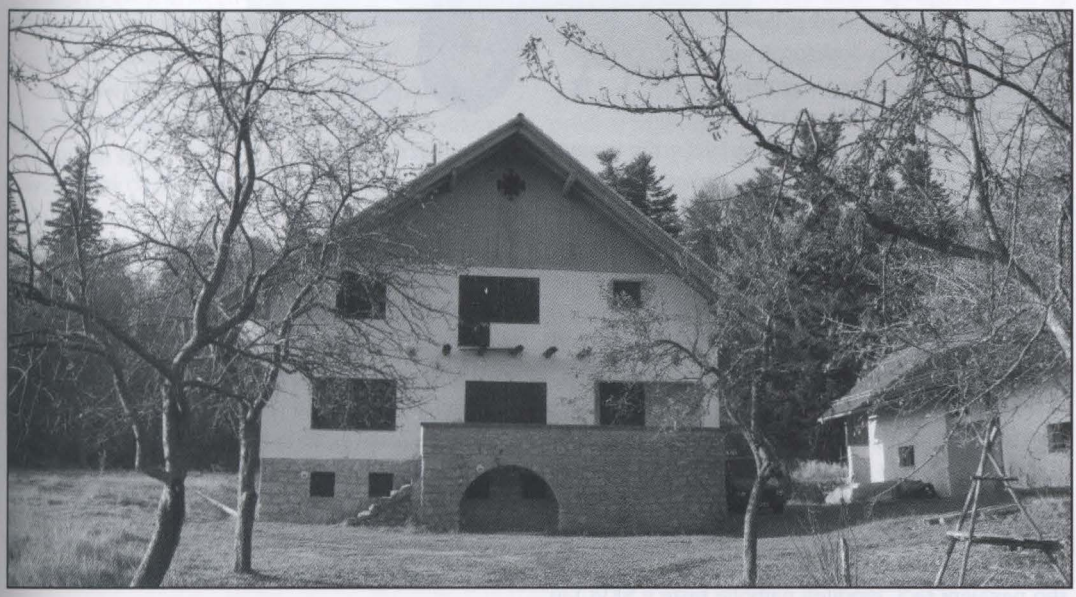

SKUTR – najučinkovitejše prevozno sredstvo za voditelje tabornih šol

Taborne šole so že veliko več kot desetletje ena od strateških prednosti ZSKSS pred ostalimi mladinskimi organizacijami. Povprečni voditelj dandanes žal ni pripravljen ZSKSS posvetiti več kot treh aktivnih let svojega delovanja. Stopnja prihajanja in odhajanja voditeljev je visoka – podatki kažejo, da vsako leto povprečno na novo pride in odide tretjina voditeljev. In prav zato je kakovostno usposabljanje ključnega pomena. Toda – ali so naša usposabljanja dovolj kakovostna?

Usposabljanje voditeljev v mladinski organizaciji lahko primerjamo s šolskim sistemom v državi. Prek njega ne dosegamo le nujno potrebnih znanj, ampak se prenaša tudi tradicija, vrednote, gradijo se odnosi in sklepajo prijateljstva. Če šolski sistem ukinemo, je država v veliki nevarnosti, da razpade.

Vloga trenerja v Združenju

Voditelji tabornih šol, imenovani tudi trenerji, so v Združenju tisti zagnani posamezniki, ki so pripravljeni svoje bogato voditeljsko znanje prenašati tudi na druge. Biti trener je skoraj vedno čudovita izkušnja. Čas, ki ga vložiš v pripravo nekajdnevnega dogodka, je bogato poplačan z ustvarjalnostjo, novim znanjem in predvsem visoko motivacijo udeležencev.

Vodenje tabornih šol pa ni edina trenerjeva naloga. Skozi zgodovino Združenja se je izkazalo, da so trenerji pogosto sodelovali pri pripravi gradiv za vzgojne namene, pri pripravi priročnikov, kot je Dvigni peruti, pa tudi kot soustvarjalci vizije in smeri Združenja. Ker imajo po eni strani dober pregled nad voditelji, po drugi strani pa so tudi strokovno podkovani, bi lahko celo rekli, da so trenerji in taborne šole za Združenje večkrat predstavljali neke vrste kompas ter ga dolgoročno usmerjali.

Rast v skupnosti ne le za voditelje, ampak tudi za trenerje

Toda: ali je sodelovati na tabornih šolah za trenerja dovolj? Mu vodenje TŠ že zagotavlja dovolj dobro osebnostno rast? Res je, da je praksa najboljši učitelj, pa tudi poverjeništvo za usposabljanje voditeljev kdaj pripravi kakšno srečanje za trenerje … Vendar kot smo v našem načinu razmišljanja že skoraj rutinsko navajeni reči, »voditelj najbolje raste v SKVO-ju, v skupnosti sebi enakih«, bi lahko tudi za trenerja rekli nekaj podobnega: trener najbolje raste v … (???) – v kateri skupnosti pravzaprav?

Ne le voditelji, tudi trenerji potrebujemo skupnost. Za voditelja SKVO predstavlja skupnost prijateljev, refleksije njegovega dela, nove izzive ter osebnostno rast. Na državni ravni potrebujemo skupino, v kateri bi podobne potrebe zadovoljevali tudi trenerji.

SKUTR – skupnost trenerjev

Zato v poverjeništvu za usposabljanje voditeljev razmišljamo o vzpostavitvi SKUTR-a, skupnosti trenerjev. Skupnost bi se srečevala približno enkrat na dva meseca, vanjo pa bi lahko vstopil vsak, ki bi se ob svojem delu na tabornih šolah in trenerski usposobljenosti odzval vabilu poverjeništva. Kot namene SKUTR-a vidimo predvsem:

- osebnostno rast voditeljev tabornih šol,
- izboljšanje kakovosti tabornih šol,
- povezavo ZSKSS navzven ter
- biti mesto premisleka in razprave o prihodnjih izzivih ZSKSS.

Za delo imamo kar nekaj idej, kot so izobraževalni vikend trenerjev, baza metod za taborne šole ali pa spodbujanje trenerjev za udejstvovanje tudi zunaj ZSKSS.

Skuter je majhno prevozno sredstvo, ki je učinkovito predvsem v situacijah, ko mora posameznik opraviti množico opravkov. In kar je pri njem najboljše, kljub njegovi kompaktnosti lahko nanj vedno povabiš tudi prijatelja. Želim si, da bi bilo s SKUTR-om isto!

Matej Cepin, Plemeniti čuk

Član poverjeništva za usposabljanje voditeljev

Svet združenja – KAJ IN ZAKAJ?

Novembra je v Cerknem potekal že 38. Svet Združenja. Med nami so taki, ki ne zamudijo nobenega. In tisti, ki tam »morajo« biti. In tudi takšni, ki sploh ne vedo, kaj to je. Vsem pa nam je skupno, da Svet Združenja bistveno vpliva na to, kako se naše skavtstvo razvija v stegih in organizaciji nasploh. Čeprav najbrž in žal tega mnogi (še) ne verjamejo.

Za tiste, ki ste bolj »oddaljeni«, naj pojasnim, da je jesenski Svet Združenja na sporedu vsak drugi vikend v novembru in traja 2 dni. Sobotni program je vsako leto drugačen, v svojem bistvu pa je namenjen posvetovanju o različnih pomembnih strateških temah ali področjih v Združenju.

Tokrat je bila misel srečanja usmerjena v steg kot podstavo vsemu našemu skupnemu delovanju. Izvršni odbor želi okrepiti podporo stegom, zato so na dopoldanskih sobotnih delavnicah udeleženci:

- izvedeli, kako lahko skupnost voditeljev sama skrbi za usposabljanje voditeljev v svojem stegu in kdo jim lahko pri tem pomaga;
- srečali novo načelnico, ki se je že dan pred izvolitvijo izkazala s svojim poznavanjem področja stikov z javnostjo za stege;
- spoznavali, kako pomembna je duhovna rast voditeljev, in se pogovarjali o tem, kako skrb za duhovno rast prenašati na člane;
- se učili, kako lahko primerna komunikacija med voditelji pozitivno vpliva na odnose in delo v skvoju.

Popoldne so se vsi udeleženci v delovnih skupinah ukvarjali z odprtimi vprašanji, na katera bo poskušal odgovoriti novi pravilnik o organizaciji in delovanju stega: kdo lahko ustanovi steg in kakšne pogoje mora za to izpolniti; ali želimo imeti samo stege, samo skavtske skupine ali oboje; kdaj je čas, da se steg ukine in kam gre njegov denar ... če imate na zalogi kakšen predlog, ga lahko posredujete v pisarno. Upamo pa, da bo po izčrpanih možnostih za razprave in raziskave naslednje leto luč sveta ugledal dokument, kjer bo zbrano vse, kar skvo potrebuje za uspešno ustanovitev in vodenje lokalne enote.

V nedeljo je plenarno zasedanje potekalo dokaj mirno. Proračun za leto 2009 je bil sprejet brez pretresov, volitve novih članov IO niso povzročile nikakršnih viharjev. Za poverjenika za program je bil izvoljen Žiga Kovačič (Ljubljana 5), nova načelnica pa je postala Barbara Pavlakovič (Novo mesto 1). Po spontani vključitvi regijskih 30 minutk se je le razvila kratka, nekoliko živahnejša razprava, med drugim o sprejemih Luči miru iz Betlehema, Jamboreeju, Zavodu SkavtNET in celo o aktivni oziroma neaktivni participaciji udeležencev Sveta.

Tako smo pristali spet na začetku tega članka. Svet Združenja je najvišji organ ZSKSS. Pomeni, da lahko odloča o vsem. In sprejme kakršenkoli sklep, ki dobi zadostno podporo. Na Svetu lahko spregovori tudi tisti, za katerega je to edina pot v letu, ko se odpelje iz domačega stega »v svet«. Lahko celo kaj predlaga. In lahko celo doseže, da se njegov predlog izglasuje.

Zato se mi poraja vprašanje, zakaj se veliko predstavnikov stegov takšnega zasedanja še vedno ne udeleži niti za udeležbo nikogar ne pooblastijo? In zakaj se veliko stegov na takšno zasedanje še vedno ne pripravi. Voditelji ne pregledajo proračuna, ne preučijo kandidatur, si ne razjasnijo vprašanj, ki jih mučijo ob vseh mogočih zadevah, s katerimi »se itak ukvarjajo samo uni tam gor v IO-ju ali uni tam dol, v Ljubljani«.

Kdaj bomo dojeli, da imamo pravico do predlogov, ki bodo izboljšali naše delo ali naše razmere? Da lahko namesto nerganja raje soodločamo. Upajmo, da na naslednjem Svetu Združenja, ki bo 15. marca v Ljubljani.

Sabina, Optimistična muha

28 novih imenovanih voditeljev

Naša moč je v predanih skavtskih voditeljih. Ti so motor našega Združenja in kolesje, ki nas poganja naprej. Kako mirno, tiho in hkrati mogočno bo brnel naš motor, pa je odvisno predvsem od tega, kako se je vsak posamezen mehanizem usposobljen spopadati z različnimi situacijami, v katerih se znajde. In tu mu priskoči na pomoč usposabljanje v ZSKSS.

Letošnjo jesen lahko s ponosom predstavimo 28 novih voditeljev, ki so uspešno dosegli zastavljene cilje in tako postali usposobljeni za še več voditeljskih izzivov.

Na Državnem posvetu starih volkov v Domžalah so bili za voditelje veje VV imenovani:

Tina Berglez, Maribor 2
Špela Branilovič, Maribor 2
Tomaž Grilj, Domžale 1
Helena Ilc, Ribnica 1
Tamara Kuzman, Celje 2
Adrijana Mavri, Cerkno 1
Anja Pintar, Ptuj 1
Jana Podgornik, Tolmin 1
Janez Štebe, Komenda 1
Helena Valenčič, Ilirska Bistrica 1
Polona Zajc, Grosuplje 1

Na Državnem srečanju voditeljev PP na Frankolovem so bili za voditelje veje PP imenovani:

Klara Čretnik, Rakova steza 1
David Kraner, Celje 2
Jerneja Mihelčič, Logatec 1
Jože Povh, Maribor 2

Na Svetu Združenja v Cerknem pa so 9. novembra našitek in plaketo ob slovesnem imenovanju za skavtskega voditelja/voditeljico prejeli:

Aljoša Kikelj, Nova Gorica 1 – Delavnice na skupnem delu 1. slovenskega skavtskega jamboreeja
Kristina Kovačič, Nova Gorica 1 – Program na skupnem delu Jamboreeja
Kristina Lepen, Škofljica 1 – Mentorstvo
Pavel Menič, Novo mesto 1 – Elektrifikacija prvega slovenskega Jamboreeja
Nina Milenkovi, Ptuj 1 - Delavnice na VV delu 1. slovenskega skavtskega jamboreeja in njihova uporabna vrednost
Danijel Mrvoš, Loška dolina 1 – Zgradbarstvo v ZSKSS
Marko Puškarič, Ljubljana 4 – izredno imenovan zaradi izvedbe več projektov na ravni ZSKSS
Petra Pucelj, Šentjernej 1 – NaPOTnik
Ana Strajnar, Ljubljana 3 – Delovanje tropa za taborne šole 2008
Melita Štrukelj, Škocjan-Turjak 1 – Okrepitev skupnosti voditeljev
Emanuel Vidmar – Avtomatizacija prijavnic za taborne šole
Elvis Žagar, Bovec 1 – Delovanje skavtov ob nesrečah večjih razsežnosti v Republiki Sloveniji
Tina Žibert, Homec 1 – Veščine v veji IV

Lepo bi bilo, če bi se spomladi številka ponovila ... ali podvojila!

Sabina, Optimistična muha

Kje se skriva bistvo medgeneracijskega dialoga?

Zadnja leta se na veliko govori o medgeneracijskem dialogu. Sočen novodobni têrmin, iz katerega je nastala učenost in o katerem se prirejajo simpoziji, okrogle mize, pišejo strokovni članki, celo empirično podkovani, nastajajo cele študije ... In to ni edini primer. Predavanja tečejo tudi o spolni enakopravnosti, rasni diskriminaciji, strpnosti do drugače mislečih ...

Težko rečem, da je s tem kaj narobe. Še več, prav nič ni narobe s tem in takšne dogodke pozdravljam. Tudi skavtinjam in skavtom ni vseeno, tudi mi smo zraven.

Vendar ... kje je pokopano bistvo? Kdaj je vse to prišlo iz samoumevnega v nekaj, o čemer je treba kar naprej govoriti oz. razpravljati. Bistva se po mojem ne da stlačiti v študije. Dejstvo je, da na svetu vedno so in vedno bodo (dokler se bo pač vrtel) obstajale različne generacije. Če je bilo včasih več mladih in je danes vse več starih, ne more biti tako pomembno in to ni naša stvar. Naša stvar je način življenja in so vrednote, ki za tem stojijo. Če vsakega človeka obravnavamo spoštljivo, nobena generacija ne bo izključena. Ali ne more biti dejstvo, da smo stari pač različno, samoumevno? Ali se moramo tega res naučiti? Medgeneracijski dialog se zato vrši na predavanjih namesto v realnih okoljih, med ljudmi na cesti, doma, pri skavtih. Žalostno se zdi, da je treba o čem takem sploh osveščati.

Včeraj hčerka, danes žena, jutri mama ... nekoč pa stara mama. Tako je, jaz sem že na drugi stopnji. Do četrte je še zelo daleč, ne pa tako daleč, kot je bilo »včeraj«! Občutek, da vsak dan lažje razumeš svojo

mamo in celo staro mamo, je, priznam, zastrašujoč. Puberteta, obdobje, ko sem lahko vse zvalila na »nerazumevanje mojih težav zaradi nepremostljivih starostnih razlik«, je že zdavnaj mimo. A takšno razumevanje pride počasi in ne moremo ga prehiteti. Človeku v cvetu pubertete nima nikakršnega smisla razlagati o pomembnosti medgeneracijskega dialoga, ampak ga je treba učiti in vzgajati k precej bolj prvobitnim vrednotam - spoštovanju do sočloveka. Pika. Se ob tem spomnite našega novega vzgojnega namena, ki je bil predstavljen v prejšnji številki? Da, skavtinje in skavti se bomo še bolj trudili odgovarjati na zaznane potrebe. Kar smo zaznali, pa najbrž ni potreba po medgeneracijskem dialogu, ampak medsebojnem spoštovanju in vsem, kar spoštljiv odnos prinese. Zato je naša stvar, da se potrudimo in naše dejavnosti, v skavtski sobi ali zunaj nje, naredimo za resnične simpozije medčloveškega sodelovanja in medsebojne pomoči.

Sabina, Optimistična muha

Bila sem prevarana

(nagrajena zgodba PP strani v oktobru 2008)

Bila je hladna jesen. Še se spomnim tistih suhih listov po tleh in vonja po mrzli zimi, ki je prihajala. Ni mi bilo do sprehoda, raje bi pila vročo čokolado v tisti moderni kavarni, a sem prilagodljiv človek in sem privolila v najino srečanje. Namreč, klical me je On in rekel, da bi mi rad nekaj povedal.

Vse skupaj mi je bilo rahlo sumljivo. En teden je bil v Nemčiji, bolj malo se je spomnil name, in ko je prišel domov, ni hotel niti slišati fraz, kot so »ljubim te«. Vseeno sem upala, da je morda le obdobje, ki bo prej ali slej minilo, kot mine vsaka mrzla zima. Najprej te prezebe do kosti, potem pa se spet pojavi toplina. Dobro. Minilo bo. Zagotovo.

Srečala sva se na najinem stalnem mestu, na katerem bi skoraj lahko zaznal najin vonj, ki je tam ostal še od zadnjič. Ko sem ga videla stati tam na vogalu hladne steklene hiše, sem se nasmehnila. Bil je čudovit tako kot vedno. Veter se je igral z njegovimi skodranimi lasmi, kar ga je naredilo še lepšega. Lahko bi rekla, da sanjam. Objel me je. In čutila sem, da mu pripadam. Ampak … nekaj je bilo tako drugače. Med nama je bilo nekaj hladnega, nekaj nepremostljivega in lahko bi se dotaknila tišine, ki je nastala ob objemu. Čutila sem lahko njegove neizrečene besede, nakar mi je namignil: »Bi morda odšla do trga, da se usedeva?« S kislim nasmeškom sem prikimala. Ah, sovražim hladne večere.

Napetost med nama je naraščala. Lahko bi jo pohodila, če bi jo našla. Ampak visela je nekje nad nama in ločevala najine misli, naju. »Vesela sem, da si prišel nazaj. Pogrešala sem te,« sem poskušala privabiti nasmešek na njegov obraz. Zaman. Saj se je nasmehnil, a čutila sem grenek priokus.

Sedla sva na klopco, na kateri še nisem sedela. Ne vem zakaj, ampak zmeraj je bila tako tuja in hladna.

»Torej, kot sem rekel, ti moram nekaj povedati,« je izgovoril s cmokom v grlu. »Vem, ja. Ampak, zagotovo ni kaj hudega. Zagotovo … kajne?« sem se zdrznila, saj sem vedela, da je nekaj. Upala sem, da ni tisto, o čemer sem ves čas razmišljala. Ne, ne more biti. Pa saj je rekel, da me ljubi. Pa saj tudi jaz njega ljubim. Ne, ne more biti.

»Prevaral sem te. Oprosti mi.«

Moja glava je obstala. Nisem je bila sposobna niti povesiti. Moj pogled se je zabil nekam stran in moje misli so se ustavile v tistem trenutku. Odmev tega stavka ni potihnil in oči so mi zapolnile pekoče solze. Pa saj ga ljubim. Pa saj on ljubi mene. To ne gre tako. Kajne, da ne gre?

»Upam, da mi boš lahko oprostila. Ljubim te in hočem biti s tabo,« je pristavil. Nisem vedela, kako to gre. Nisem vedela, kaj naj rečem. Čas sem hotela zavrteti nazaj, a tega nisem zmogla. Hotela sem odkorakati stran, a tudi tega nisem zmogla.

»Tako zelo te ljubim,« sem zašepetala in solze so mi zalile obraz.

Mojca Marš, Velenje 1

PRVI ROVER/POPOTNIK: Pavel iz Tarza

»Od Judov sem jih petkrat dobil po eno manj kot štirideset. Trikrat so me bičali, enkrat kamnali, trikrat sem doživel brodolom in eno noč in dan preživel na globokem morju. Pogosto sem bil na potovanjih, v nevarnostih na rekah, v nevarnostih pred razbojniki, v nevarnostih pred rojaki, v nevarnostih pred pogani, v nevarnostih v mestu, v nevarnostih v puščavi, v nevarnostih na morju, v nevarnostih med lažnivimi brati. V trudu in mukah, v pogostem bedenju, v lakoti in žeji, v pogostih postih, v mrazu in goloti.« **(Sveti Pavel, 2 Korinčanom, 11, 24–27).**

Ni bil Vasco da Gama niti Amundsen niti Jurij Gagarin prvi veliki popotnik, ampak Sveti Pavel, ki predstavlja prototip skavtskega popotnika ali roverja (mednarodni izraz, ki se uporablja znotraj SZSO). Pavel je bil neustavljiv človek, vedno na poti, ki je križala mnoge različne identitete, kulture in religije. Sprva je bil poznan kot preganjalec kristjanov, kasneje pa se spreobrne in postane zagrizen kristjan. Poln navdušenja in poguma nikoli ne preneha s svojim potovanjem po tedanjem poznanem svetu. Cilj njegovega misijona je bil služiti: srečati in podpreti prve krščanske skupnosti, katere so bile v samem začetku krščanstva v velikih težavah. Prepričal je kristijane, naj ne podležejo preganjalcem, ampak utrdijo njihovo vero. V ta namen je pisal pisma, prirejal debate in govore ter se spopadal s sodnimi procesi. Njegovo življenje je bilo nemirno, saj so ga večkrat poskusili umoriti, in ko je bil v ujetništvu, mu je uspelo pobegniti. Kot pravi pomorščak je preživel celo brodolom.

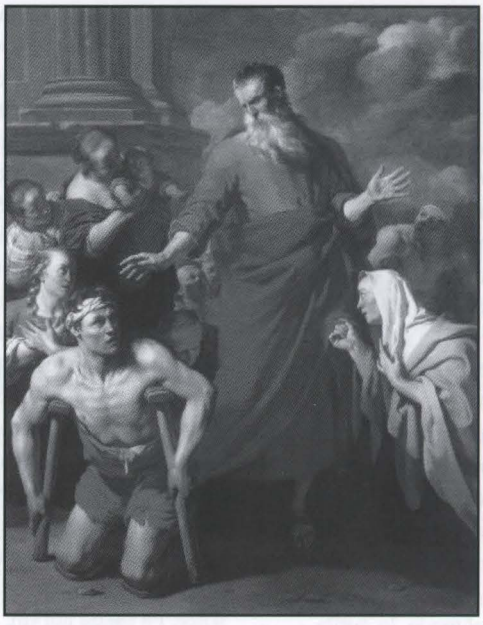

Pavel se je svobodno odrekel bogastvu in privilegijem (pred spreobrnjenjem je bil premožen rimski državljan) ter se odločil, da postane blodeč popotnik in s tem ravnanjem **sprejel revščino, lakoto in brezdomstvo kot neločljiv del svojega življenja.** Na poti je doživel tudi velika razočaranja, še posebno, ko so ga zatajili lažni prijatelji. Poguma mu ni manjkalo, tudi takrat, ko je izrazil nesoglasje z apostolom Petrom – vodjem tedanje Cerkve. Po njegovi zaslugi majhna krščanska skupnost ni postala sekta, ampak se je lahko razvila v univerzalno Cerkev s tem, da jih je naučil, kako ponesti sporočilo krščanske dobrote po svetu. Pavlova pot se je končala v Rimu, kjer ga je Neron obglavil, vendar njegovo sporočilo in njegova preprosta duhovnost, ki jo popotnice in roverji/popotniki poznajo kot duhovnost poti, še danes osvetljuje pot tistih ljudi, ki jih krhke resnice ne zadovoljujejo.

Sveti Pavel iz Tarza je zavetnik popotnic in roverjev/popotnikov. Njegov praznik oraznujemo 25. januarja (spreobrnitev apostola Pavla). Ta skavtski praznik lahko za klane postane lepa priložnost za uveljavitev listine klana ali pa za sprejem odhodov. Naslednji mesec veselo praznujmo prvega roverja in se spomnimo njegovih besed, ki so vodilo za vse klanovke in klanovce oziroma za vse skavte: *»Dober boj sem izbojeval, tek dokončal, vero ohranil. Odslej je zame pripravljen venec pravičnosti ...«* (Sveti Pavel, 2 Timoteju, 4, 7–8).

Štefan Kegljevič, Jamski medved, Trst 3-4

ROVERWAY

Si predstavljaš, da nekaj počitniških dni preživiš v družbi francoskega skavta/skavtinje, ki sicer zna igrati tarok, vendar so pravila taroka popolnoma drugačna od tebi znanih?

Si predstavljaš, da se sporazumeš s španskim skavtom/skavtinjo, ki ne zna niti besedice angleško, tebi pa je njegov jezik prava španska vas?

Si predstavljaš, da z gručo novih prijateljev iz Švedske, Poljske, Malte, Švice in Grčije načrtuješ svoje naslednje počitnice v poletni hišici na Sardiniji, kamor vas je vse skupaj povabil tisti italijanski skavt, s katerim ste prejšnji dan skupaj izdelali svojo prvo in čisto pravo savno?

Si predstavljaš dneve, polne skavtskih pa tudi malo manj skavtskih izzivov in delavnic? In hkrati si do zdaj nisi znal/-a predstavljati, da okrogla miza na temo Globalna komunikacija sploh ni tako zelo okrogla in da je lahko v resnici precej zabavna!

Se spomniš trenutka, ko smo na našem Jamboreeju v tišini prižgali največji ogenj v zgodovini slovenskega skavtstva? Se spomniš občutkov in topline, ki te je takrat preplavila? Tistih prijateljev, s katerimi si z ramo ob rami čakal, da plamen doseže najvišjo točko lesa? Zdaj pa si poskusi predstavljati, da te to čaka na Islandiji, le da bo tam s tabo isto čutilo 6.000 skavtov iz cele Evrope.

Ja, vse to in še več je Roverway, **največji evropski tabor za popotnike in popotnice, stare od 16 do 22 let** (če si starejši, se nam lahko pridružiš kot član mednarodnega osebja), in bo potekal na **Islandiji od 20. do 28. julija 2009.**

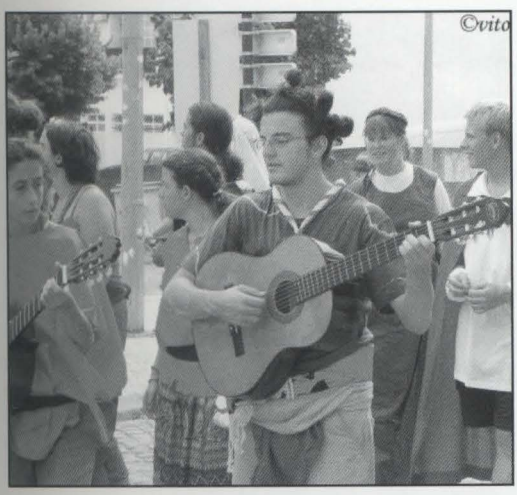

Sam Roverway se bo začel v islandski prestolnici Reykjavik, od koder boste v manjših skupinah (neke vrste vodi, ki jih oblikujete ob prijavi) odpotovali na različne konce Islandije in tam skupaj s skavti iz še štirih različnih držav preživeli prve štiri dni ob programu, ki si ga boste izbrali sami. Nato se bomo vsi skupaj zbrali ob jezeru Ulfljotsvatn, kjer se bodo odvijale različne aktivnosti, izleti in delavnice.

V teh osmih dneh Islandci ponujajo sonce ob polnoči, plezanje na najvišjo islandsko goro, osvajanje še vedno delujočega vulkana Hekla, Vikinge, živo glasbo, delo z otroki in starejšimi, namakanje v naravnem jakuzziju, izdelovanje bivakov, preživetje v stilu Robinsona Crusoeja, palčke in trole, skavtske domove, v katerih straši, ogled najstarejšega parlamenta na svetu, hojo po žerjavici, pohajanje po naravnih parkih in njihovo markiranje, izdelavo svoje lastne elektrarne in še več.

Tem tokratnega Roverwaya je šest: odpri svoje srce za ljubezen, odpri svojo dušo in spoznaj nove prijatelje, odpri svet s svojo energijo, odpri svoja usta in spregovori, odpri svojo glavo in si razširi obzorja, odpri se izzivom.

Vse to je Roverway, hkrati pa še toliko več.

Za konec pa le to: dokler takega mednarodnega tabora ne doživiš sam/-a, ne boš razumel/-a, kakšna dogodivščina je to in zakaj je vredno iti! In ne, ne bo ti žal, da ne greš, ker če ne greš, ne boš niti vedel, kaj zamujaš ...

Več o samem Roverwayu najdeš na spletni strani organizatorjev www.roverway.is ali po elektronski pošti roverway@skavt.net. Lahko pa pobrskaš po skavt netu, kjer je že bila objavljena informacija o samem dogodku, ali pa požokaj svojega voditelja za več podatkov.

Ne pozabi pa na najpomembnejši datum – **28.12.**, ko se zaključijo **prijave** in ko moraš vplačati akontacijo tabornine. Takrat bo jasno, kdo vse bo del norosti na Isladniji prihodnje leto. Si res želiš manjkati?

Tadeja Zajec, Vodja odprave Jamboree na Islandijo, Poverjenica za MEDO

NAGRADNA KRIŽANKA

Po prebiranju najljubših rubrik in odgovarjanju na najbolj pereča vprašanja se prileže sprostitev. Zato je pred teboj **prava skavtska križanka**. Bodi pozoren na navodila in nagrade, ki vas čakajo. Volkuljica in volčič, potegni svojo starejšo sestro ali svojega starejšega brata skavta za rokav. Izvidnica in vodnik, tekmuj z svojim vodom, kdo bo hitrejši. Klanovka in klanovec, s povezanostjo ti bo uspelo. Voditeljica in voditelj, tudi ti si lahko vzameš trenutek zase.

Torej veliki boj za kino vstopnico se začenja zdaj!

Dobljeno geslo, ki se skriva na poljih z velikimi številkami (1–13), skupaj s svojim imenom in priimkom pošlji na anagrass@gmail.com ali urska.kete@skavt.net. Med pravilnimi odgovori, poslanimi do 20. 1. 2009, bomo **izžrebali nagrajenca/ko**, ki bo prejel/a kino vstopnico za njemu/njej najbližji **Kolosej. Pa srečno:).**

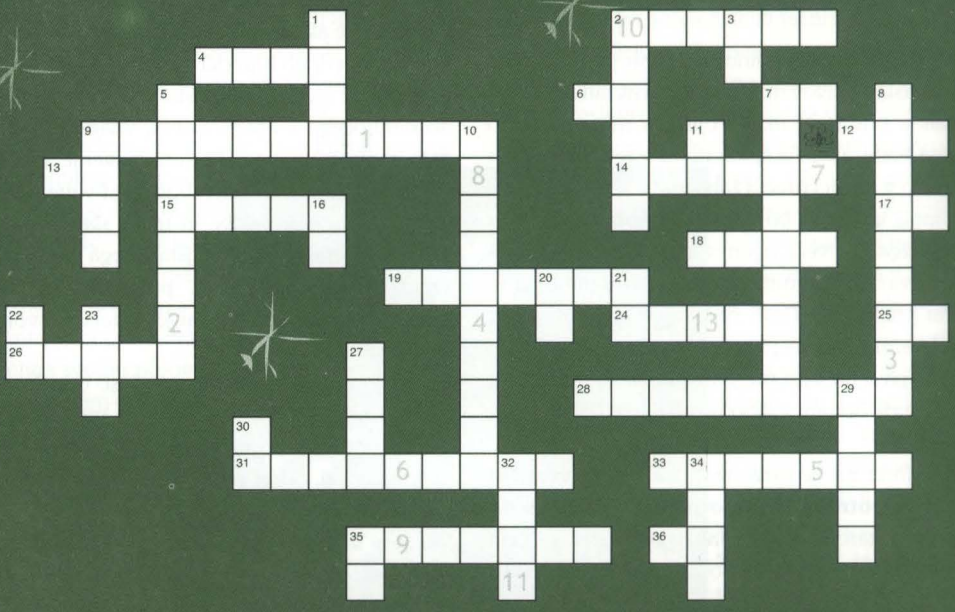

Vodoravno

2. Skavt spoštuje...
4. Skupnost voditeljev
6. Mariborska regija
7. Naša načelnica
9. Skavtska trgovina
12. Nič žebljev, le...
13. Tadeja Zajec
14. Mi smo...
15. Namesto šotora uporabimo...
17. Maja Bertoncelj
18. Skavtska lokalna enota
19. Naši najmlajši člani
24. Bi-Pi-jeva žena
25. Naš načelnik
26. Poleti se pregleduj za...
28. Naslednji skavtič izide...
31. V klanu se zabavajo...
33. Na Mrestu se igra
35. Zastava visi na
36. Peter Lovšin

Navzdol

1. Začimba ali poverjeništvo za program
2. ..., ki deluje
3. Naš generalni duhovni asistent
5. Tabor vseh slovenskih skavtov
7. Luč miru iz ...
8. Ena izmed regij
9. Slovenska zamejska skavtska organizacija
10. Vozel
11. Duhovni asistent
16. Kristina Lepen
20. Izvidniki in vodnice
21. Izvršni odbor
22. Žiga Kovačič
23. Iglavec
27. Mednarodni odnosi
29. Skavtsko orientacijsko tekmovanje
30. Gregor Perič
32. Skavtska uniforma
34. Skavt naredi vsak dan vsaj eno dobro...
35. Janez Hozjan

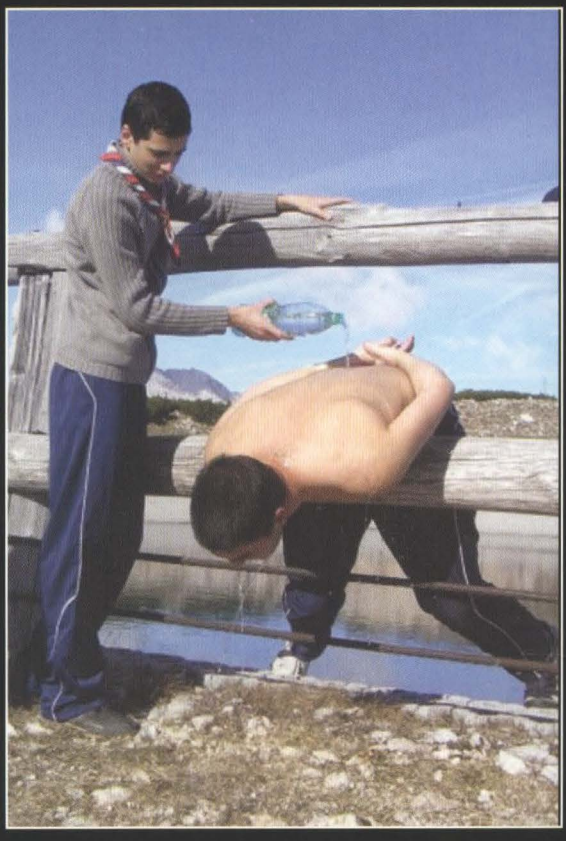

Skavt Peter

Zgode in prigode
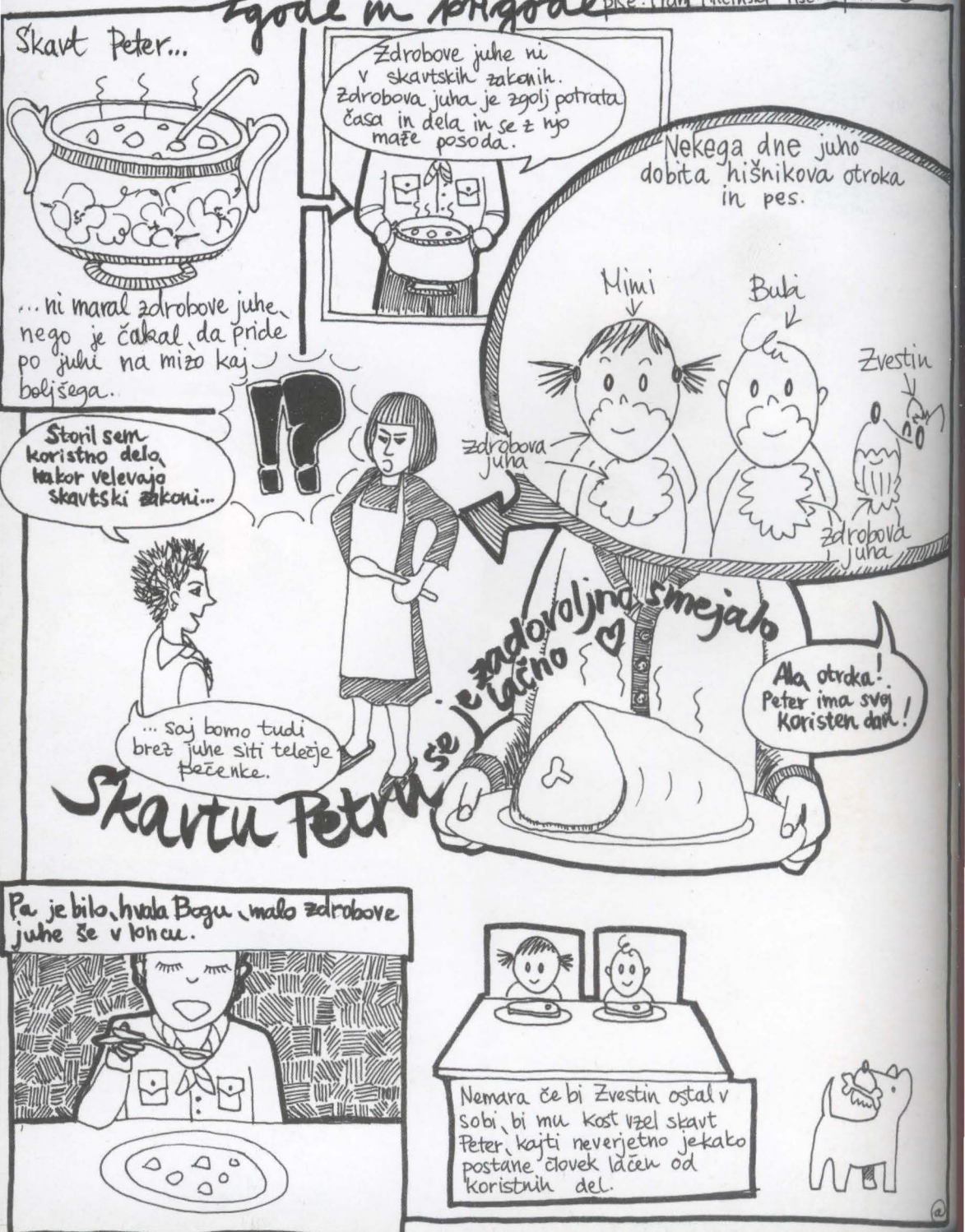
piše: Fran Milčinski riše: Bojevita